

E tupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 1/2014

Puolustusvoimain komentaja,
kenraali Ari Puheloinen tarkasti
Jääkäriprikaatin aselajiharjoituksen 2.12.2013

Etupyörä 1/2014

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Sotilas kylmässä	6
Tasa-arvo Jääkäriprikaatissa osa 5	
Alokkaiden henkinen tuki ja sopeutuminen	
Jääkäriprikaatissa	8

Ajankohtaista:

Puolustusvoimauudistus	
Lapin ilmatorjuntarykmentin kuulumisia	10
Senaattikiinteistöt ja Kruunuasunnot	12
Palkitut varusmiehet	14
Henkilöstössä tapahtuu	16
Vierailuja ja tapahtumia	20

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	28
Vuoden päätöspuhutellussa palkitut	30
52. Sotilaiden hiihdon	
maailmanmestaruuskilpailut	31
Yhteishenki ja syke nousevat liikkumalla	32
Liikuntalauantai toi vauhtia varpaisiin	33

Koulutus:

Jääkäriprikaatin selviytymiskurssi	34
Arktisen koulutuksen niksipalsta	
Pakkikoukku	36
Koulutus perusyksikössä	
1. Jääkärikomppania	37
Voimavarana asenne	38

Maanpuolustustyö:

Jääkäriprikaatin kilta ry	40
Veteraaniesittelyssä Veikko Haakana	42
Sodankylän sotilaskotiyhdistys ry	44
Pohjan prikaatin kilta ry	46
Jääkäritoimikunta	48

Aliupseerikurssi 2/13

Kurssijulkaisun kansi	49
Aliupseerikoulun johtajan tervehdys	50
Moottorilinja	52
Jääkäriilinja	53
Tiedustelulinja	54
Tiedustelulinja, sissiradistit	55
Kranaatinheitinlinja, tuliasemalinja	56
Kranaatinheitinlinja, tulenjohtolinja	57

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri	58
---	----

Etupyörä 1/14 | Jääkäriprikaatin, Jääkäriprikaatin killan ja Pohjan prikaatin killan lehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Jari Osmonen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Aliupseerikoulun edustaja, kapteeni Juha Massinen
Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
Sodankylän Sotilaskodin edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 45 2106

Kansikuva:

Taina Pirinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print
Painosmäärä:
3000 kpl

Uuteen vuoteen

Vuosi 2014 on kääntynyt, saapumiserä 114 on astunut palvelukseen ja kevättä kohti mennään väijäämättä. Vuosi 2014 on monelta osin työntäyteinen. Puolustusvoimauudistuksen toimeenpanon vuosi koskettaa jokaista prikaatilaista. Suunnitelmat uudistuksen toteuttamisesta on tehty, on vaihe laittaa suunnitelmat toimeen. Uutta henkilöstöä alkaa saapumaan prikaatiin ja heidän perehdyttämisenä suoritamme siten, että jokainen tuntee olevansa tervetullut ja odotettu Sodankylään ja Jääkäriprikaatiin. Normaalin vuoden toiminnan lisäksi muutoksen vuosi tuo tullessaan paljon muitakin tehtäviä. Henkilöstön jaksamisen tukeminen tänä vuonna on jokaisen esimiehen yksi tärkeimmistä tehtävistä.

Juuri ennen vuodenvaihdetta valtakunnan mediassa oli näkyvästi esillä uutinen, jonka sanoma oli ”Ulkomaiset asevoimat kiinnostuneet puolustusvoimien koulutuksesta talviolissa”. Tämän uutisen pohjalta Jääkäriprikaatin arktinen osaaminen tulee saamaan uusia koulutustehtäviä jatkossa. Osaamisen tulee Jääkärikankealla olla

kunnossa ja sen tiimoilta aloitamme kouluttajapoolin rakentamisen. Tänne tuleville tulee osoittaa asioiden olevan hallinnassa siten, että poislähtevä on saanut opin ja antaa positiivisen palautteen.

Kevään työllistävien tapahtuma prikaatissa on sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailujen järjestäminen. Kilpailuorganisaatioon sitoutuu merkittävä osa prikaatin henkilökunnasta ja varusmiehistä. Koko varuskunnan alue tulee saamaan vieraita noin kahdestakymmenestä maasta, itse kilpailutapahtumat järjestetään Komattivaarassa ja alppilajien osalta Levillä. Mukana saattaa olla jopa olympialaisissa mukana olleita urheilijoita. Sodankylään saapuu varmasti myös joukko arvovaltaisia vieraita. Osaaminen järjestelyihin on olemassa, uskon vakaasti lopputuloksen olevan mallikelpoinen.

Arvoisat lukijat, kädessänne olevaan lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistoimintakumppaneiden toiminnasta. Tässä Etupyörän numerossa saamme lukea muun muassa sotilas kylmässä artikkelin. Se liittyy sopivasti arktisen osaamisen

teemaan ja tähän vuodenaikaan. Samaan teemaan liittyvät artikkelit selviytymiskurssista ja arktisen koulutuksen niksipalsta. Puolustusvoimauudistukseen liittyen Lapin ilmatorjuntarykmentin komentaja kertoo kuulumisia Rovaniemeltä. Uutena teemana lehdesä on perusyksikön ja sen toiminnan esittely. Teeman pohjalta seuraavissa numeroissa esittelemme vuoron perään jokaisen prikaatin perusyksikön. Lisäksi saamme lukea kiltojen kuulumisia.

Vuonna 2014 saavutamme myös yhden merkkipaaluun. Varuskunta Jääkärikankealla saavuttaa viidenkymmenen vuoden iän. Tätä merkkipaalua juhlistamme saapumiserän 214 valatilaisuuden yhteydessä elokuussa.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killoille ja henkilöstölle antoisia lukuhetkiä joukko-osasto- ja kilta-lehtemme ETUPYÖRÄ 1/2014 parissa.

Sodankylässä 30.12.2013

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Hyvät lukijat - prikaatilaiset

Jääkäriprikaatin tulevaisuuden visio on kehittyvä. Kuluva prikaatin taitevuotena ydintehdämme on kaksijakoinen. Ensin meidän on taattava asevelvollisten koulutus uudistusten korkea taso ja palvelusturvallisuus. Toiseksi meidän on jatkettava ponnistelua ja organisaatiouudistuksen valmisteluissa. Tehtävimmme saavuttamisen mahdollistavat henkilöstön kyky ja valmius uudistua sekä asevelvollisten maanpuolustustahto ja sitoutuminen palvelukseen.

Jääkäriprikaati saavutti saapumiserän 213 varusmiesten loppupalautteessa tärkeän johtajakoulutuksen tavoitetason. Samalla palautteita henkilökunnan sekä ryhmänjohtajien ja upseerikokelaiden toiminnasta oli korkealla tasolla. Johtajien oma esimerkki ja osaaminen sekä vastaavasti yksilöiden tukeminen ja kannustus lujittavat joukon kiinteyttä. Valmentava, vuorovaikutteinen ja edestä johtaminen luovat väistämättä sotilasjoukon koulutuksellista suorituskykyä ja uskoa menestykseen. Siten onnistunut johtamistoiminta ja johtajakoulutus tuottavat laatua päämäärämme kouluttaa taistelukykyisiä joukkoja Lapin vaativiin olosuhteisiin.

Jääkäriprikaati toteutti 114 saapumiserän palveluksen aloituksen painottaen yksilöllistä kohtaamista ja motivoivaa palvelusympäristöä. Ensimmäiseen palvelusviikkoon sisällytettiin tutustumiskeskustelut ja parannettu mahdollisuus henkisen tuen keskusteluihin sekä lääkärin tarkastus. Edellytykset omalle vapaalle luotiin päättämällä ensimmäisten viikkojen palvelus pääsääntöisesti päivällisen jälkeen. Omaisten Päivä mahdollisti läheisten tapaamiseen ja oman perusyksikön esittelyn jo ensimmäisenä paikallaoloviikonloppuna. Näin yksilöllisin kohtaamisoin on osaltaan luotu pohjaa vaativalle ja nousujohteiselle sotilaskoulutukselle. Samalla on rakennettu molemmin puoleista luottamusta, joka mahdollistaa palveluksen edetessä asevelvollisen kouluttamisen hänen

kykyjensä ja taitojensa mukaiseen tehtävään.

Myös tulevan Jääkäriprikaatin 2015 ydintehdävä on asevelvollisten koulutus. Prikaati kouluttaa taistelukykyisiä jalkaväki- ja ilmatorjuntajoukkoja. Jääkäriprikaati 2015 on arktisen sodankäynnin ja ilmatorjuntakoulutuksen valtakunnallinen osaamiskeskus. Jääkäriprikaati 2015 osaamisvahvuudet ja erityispiirteet rakentuvat molemmista yhdistettävistä joukko-osastoista. Uusina tehtävinä Jääkäriprikaati 2015 ottaa vastaan alueellisia tehtäviä vastaten muun muassa virka-avusta ja viranomaisyhteistoiminnan valmistelusta Lapin maakunnan maa-alueella.

Jääkäriprikaati 2015 kokonaisvaltaisella kehittämisellä mahdollistetaan prikaatin edellytykset täyttää nykyistä laajemmat tehtävät joukkoyksiköillä Sodankylässä ja Rovaniemellä sekä Lapin maakunnan alueella. Koulutuksen korkea laatu varmistetaan kouluttajajhenkilöstön osaamisen ja lukumäärän nostolla 2,5 kouluttajaan peruskoulutuskauten joukkuetta kohden. Laajemmin käyttöön saavat alueet ja tilat mahdollistavat aiempaa joustavammat ja kustannustehokkaammat toiminta- ja koulutusjärjestelyt. Vastaavasti prikaatin tukipalveluita kytetään tiiviimmin osaksi puolustusvoimien kokonaisuutta. Ilmatorjuntakoulutuksessa vahvistetaan valtakunnallisia kärkiosaamisalueita. Arktisen sodankäynnin erityisosaamista hyödynnetään ja kehitetään edelleen Lapin olosuhteisiin.

Henkilöstön panos uudistuksessa on ratkaiseva. Jääkäriprikaatin ja Lapin ilmatorjuntarykmentin henkilöstö toteuttavat tiiviin toimeenpanovuoden 2014 tehtäviä yhteistoiminnassa ja osin jo yhteen sovitusti. Tavoitellun lopputuloksen mahdollistavat rinnakkainen johtaminen, tavoitesuuntautunut työskentely ja ajantasainen tiedon kulku. Muutoksen tukena ovat Jääkäriprikaatissa ja Lapin ilmatorjuntarykmentissä sekä Rovaniemen ja Sodankylän varuskunnissa vallitseva osaaminen ja vahva yhteishenki. Muutos tehdään yhdessä.

Kannustan myönteisyyteen työssä, palveluksessa ja vapaalla. Myönteinen ajattelu ja lähestyminen heijastuvat valtaosin takaisin palkiten vastavuoroisesti henkilöä itseään sekä luovat kanssakäymistä ja toimia edesauttavaa viihtyvyyttä ja innostusta.

Toivotan kaikille myönteisiä onnistumisia,

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Petteri Koskinen

Sotilas kylmässä

Hannu Rintamäki,
Tutkimusprofessori, Työterveyslaitos, Oulu ja
Professori, Oulun yliopisto, Biolääketieteen laitos

Elimistö suojautuu kylmältä

Ihminen on fysiologisesti varustettu toimimaan lämpimissä oloissa. Hengissä selviytymisen ja hyvän toimintakyvyn vuoksi tarvitsemme varsin korkeaa elimistön lämpötilaa.

Jääkarhu on malliesimerkki siitä, kuinka nisäkäs sopeutuu arktiseen elämään: paksu turkki, paksu ihonalainen rasvakeros ja suuri koko ovat kaikki eduksi kylmässä. Ihmisellä on hyvät keinot poistaa liikalämpöä keholta, mutta vain rajoitettu kyky torjua lämmönhukkaa. Emme ole kuitenkaan aivan aseettomia kylmää vastaan. Halusimme tai emme, elimistö minimoii kylmässä lämmönhukan supistamalla ihon ja raajojen verenkiertoa. Tosin samalla kädet ja jalat jäähtyvät verenkierron puutteessa. Jos tämä ei riitä, käynnistyy lämmöntuotanto lihasvärinän avulla. Parempi valinta on kuitenkin lihastyö, erityisesti jos sen tuloksen voi käyttää hyödylliseen toimintaan. Lihastyöllä lämmöntuotanto voi nousta yli 10-kertaiseksi lepoon verrattuna. Lihastyö vilkastuttaa myös raajojen verenkiertoa.

Ihminen sopeutuu kylmään fysiologisesti noin 10 vuorokaudessa. Sopeutuminen vähentää kylmästressin tunnetta ja mm. käsien verenkierto supistuu vähemmän, jolloin kädet pysyvät lämpimämpinä. Tärkein sopeutuminen äärioloissa on asianmukainen käyttäytyminen

eli liikkuminen ja suojautuminen sopivalla vaateuksella.

Vaatteet ovat tärkein kylmänsuoja

Vaatetus luo kylmissä oloissa ympärillemme lämpimän mikroilmaston. Tarvittava vaateuksen lämmöneristävyyttä riippuu lihastyön määrästä. Vaatetus onkin valittava aina olosuhteiden ja toiminnan mukaan. Lämmöneristävyydeltään säädeltävä kerrosvaatetus on ammattimainen ratkaisu toimintaan kylmässä. Kun vaateuksen ja työn yhdistelmä on oikea, elimistön ei tarvitse turvautua raajojen verenkierron supistamiseen. Silloin käsiä ja jalkoja pitää lämpimänä sekä vaatetus että hyvä verenkierto. Liika on liikaa vaateuksessakin: hiki heikentää vaateuksen lämmöneristävyyttä. Jalkineissa tämä korostuu erityisesti, koska hiki ei pääse niistä haihtumaan. Sukkien ja huopavuorien säännöllinen vaihtaminen kuiviin on ainoa keino pitää jalat kuivana

Tuuli ja metallit vievät lämmön

Paleltumia voi esiintyä kaikissa alle 0-asteen lämpötiloissa. Paleltumien määrä kasvaa kuitenkin erittäin jyrkästi -25 astetta kylmemmässä. Tuuli on kylmän pahin liittolainen. Se kuljettaa tehokkaasti lämmön pois vaateuksen ja ihon pinnalta. Viimaindeksi osoittaa hyvin sen vaikutuksen. Kosketus metalleihin voi pakkasessa tuottaa paleltuman pahimmillaan muutamissa sekunneissa. Yksi ainoa kosketus lämpimällä kädellä lumeen laskee ihon lämpötilaa noin kahdeksan astetta. Kylmäkipu ja viimeistään ihon

tunnottomuus, joka tulee noin 7 asteen iholämpötilassa, ovat selkeitä varoituksia.

Toimintakyky hiipuu kylmässä

Vireystila ja älyllinen toimintakyky ovat parhaimmillaan, kun lämpötila on hieman viileä. Iholämpötila on silloin laskenut vain yhden asteen lämpövihihtyisistä. Enempi jäähtyminen heikentää sekä älyllistä että fyysistä toimintakykyä: hutiloidaan, tehdään virheitä, kädet menettävät tunto-ominaisuuksiaan ja sorminäppäryyttä ja jäähtyneet lihakset ovat heikompia kuin lämpimät. Työelämän mittainen kylmätyö aiheuttaa vaivoja erityisesti tuki- ja liikuntaelimistölle ja siksi ammattimainen suhtautuminen kylmänsuojaukseen niin toiminnassa kuin levossa on kannattava sijoitus.

Kylmässäkin voi kuivua

Aikanaan ajateltiin, että kuivumisen vaara kuuluu vain lämpimiin olosuhteisiin. On kuitenkin osoitettu selvästi, että kuivuminen on tavanomainen vaara myös arktisissa olosuhteissa, koska usein kylmässä juodaan liian vähän ja syödään kuivia ruokia. Oireet, joista ensimmäisiä on kestävyden heikkeneminen, ilmenevät tyypillisesti kolmannella maastovuorokaudella. Kylmässä pitäisi juoda ainakin 2 litraa vuorokaudessa ja juoma saisi olla vähintään taskulämpöistä.

Käytäntö ja tutkimus kohtaavat

Jääkäriprikaati ja Työterveyslaitos ovat tehneet pitkäkestoisesti yhteistyötä vaateuksen kehittämiseksi, toimintakyvyn ylläpitämiseksi ja kylmävaurioiden torjumiseksi mm. Sotilas kylmässä -hankkeissa. Tuloksia nähdään varusteissa ja toimintatavoissa ja niitä esitetään koulutusmateriaaleissa ja -tilaisuuksissa. Käytäntö ja tutkimus ovat tukeneet toisiaan tuloksia tuottaen. Kehitystyö on kuitenkin jatkuva prosessi. Esimerkiksi uudet materiaalit ja ratkaisut niin vaateissa kuin varusteissa ovat mahdollisuuksia, joiden toimivuutta on tarpeen selvittää, samoin erilaiset lämmitys- ja kuivausmenetelmät, laitteiden käytettävyyden parantaminen, toimintakyvyn monitorointi ja palauttavan levon turvaaminen ankarissakin olosuhteissa.

Alokkaiden henkinen tuki ja sopeutuminen Jääkäriprikaatissa

Jääkäriprikaati on viime vuosina etsinyt ja kokeillut erilaisia toimintamalleja alokkaiden henkisen tuen ja sopeutumisen kehittämiseksi. Tukitoimet on toteutettu osana Helsingin NMKY:n (Nuorten Miesten Kristillisen Yhdistyksen) ja puolustusvoimien kirkollisen työn kumppanuusprojektiä, maavoimien ”kaveria ei jätetä”-kampanjaa sekä puolustusvoimien uudistettua varusmiesten mielenterveyskoulutusohjelmaa.

Alokastuen taustalla on ollut havainto, että noin 40 % varusmiespalveluksen keskeytymisistä perustuu sopeutumis- ja mielen-terveysongelmiin. Mielenterveysongelmia ei tällaisilla yleisillä henkisillä tukitoimilla ratkaista, mutta sopeutumista voidaan helpottaa, kun aiheeseen kiinnitetään riittävästi huomiota. Palveluksen alku on sopeutumisen kannalta kriittisintä aikaa. Yhdenkin sopeutumisongelmiin liittyvän keskeytymisen estäminen voidaan nähdä omalta osaltaan ennaltaehkäisevänä myös mahdollista syrjäytymiskehitystä.

Alokkaiden tukemisen tavoitteena on ollut vähentää sopeutumisoongelmiin perustuvia palveluksen keskeytymisiä, tukea varusmiesten keskuudessa ryhmäkiinteyttä, vuorovaikutus- ja johtamiskulttuurin asiallisuutta sekä ”kaveria ei jätetä” – henkeä.

Jääkäriprikaatin alokastuen kehittämistoimet voidaan jakaa: 1) Helsingin NMKY:n pilotointiin vuodesta 2012 alkaen ja 2) Jääkäriprikaatin omiin peruskoulutuskauten tukitoimiin.

Helsingin NMKY:n pilotointi

Helsingin NMKY:n pilotoinnin käytännön alokastukitoimet aloitettiin Jääkäriprikaatissa heinäkuussa 2012 ja tuolloin yhdessä perusyksikössä. Eri vaiheiden, kokeiluiden ja saadun palautteen pohjalta pilotointi laajeni heinäkuussa 2013

koskemaan Jääkäriprikaatin koko saapumiserää. Pilotoinnille on kehitetty kaksi perustehtävää: 1) järjestää ensimmäisen viikon palvelusiltoina perusyksiköittäin alokastupien johdetut ryhmäkeskustelut ja 2) tarjota siviilitukihenkilöpäivystyksen avulla alokkaille mahdollisuus henkiseen tukeen ensimmäisen viikon iltoina sotilaskodeissa. Heinäkuussa 2013 alokastupien ryhmäkeskusteluita järjestettiin kaiken kaikkiaan noin 65. Siviilitukihenkilöt johtivat niistä 72 % ja loput ryhmäkeskustelut toteutettiin joukkueen johtajien vetäminä.

Helsingin NMKY:n pilotointia Jääkäriprikaatissa on koordinoitunut projektitiimi, projektipäällikkö Kari Heiskasen (Helsingin NMKY) johdolla. Jääkäriprikaatin projektitiimiin on kuulunut siviiliasiantuntijoita Sodankylän kunnasta, Sodankylän ja Rovaniemen seurakunnista sekä Lapin Sinisarastus ry:stä. Jääkäriprikaatin henkilöstöstä tiimin jäseninä ovat olleet sosiaalkuraattori ja sotilaspastori. Perustoimintatapa on ollut, että projektitiimi on ideoinut ja esittänyt ja Jääkäriprikaatin johto päättänyt, millaisia tukitoimia alokkaiden tukemiseksi toteutetaan.

Heinäkuussa 2013 pilotoinnin käytännön tukitoimintaa osallistuivat projektitiimin lisäksi monet vapaaehtoiset siviilitukihenkilöt, jotka ovat edustaneet eri järjestöjä Jääkäriprikaatin killasta Sodankylän reserviupseereihin ja Sodankylän sydänyhdistykseen. Jääkäriprikaatin omasta organisaatiosta kenttätyöhön ovat osallistuneet sosiaalkuraattorin ja sotilaspastorin lisäksi joukkueiden kouluttajat ja ryhmänjohtajat sekä prikaatin siviilityöntekijöitä. Sodankylän terveysasemalta toiminnassa ovat mukana olleet yksikkösaaraanhoidajat.

Jääkäriprikaatin omat tukitoimet

Helsingin NMKY:n pilotointi on ollut mielekäs ikkuna, minkä kautta Jääkäriprikaati on laajemminkin kiinnittänyt huomiota niihin alokasajan perusteisiin, joiden päälle vaativa sotilaskoulutus voidaan mielekkäästi ja tuloksellisesti rakentaa. Heinäkuun 2013 saapumiserän koulutuskäskyssä linjattiin seuraavat asiakokonaisuudet, joista monet ovat sotilaille tuttuja, mutta joihin tuli kiinnittää uudestaan erityistä huomiota:

- Varusmiesjohtajien ennakkovalmennus
- Johtamisen malli kaikilla tasoilla (Luottamus, Innostus, Oppiminen ja Arvostus)
- Yksilöllinen kohtaaminen, asiallinen kielenkäyttö ja komennot
- Palvelusajan ja vapaa-ajan erottaminen toisistaan, pehmeä lasku (erityisesti 1. ja 2. viikko)
- Ryhmäytyminen ja henkinen tuki (Helsingin NMKY:n pilotointi)
- Järkevät järjestelyt (mm. jonnottamisen minimointi, vahvuuslaskennat tuvitain, riittävät ruokailuajat)
- Oikeudenmukaiset ja palkitsevat lomakäytänteet

Jääkäriprikaatin omista edellä linjaamista periaatteista mielestäni mielenkiintoisin oli keskittyminen

vapaa-ajan riittävyteen palvelusajan alussa. Tämä palvelusajan ja vapaa-ajan erottaminen määriteltiin ko. koulutuskäskyssä niin, että perusyksiköiden tulee suunnitella viikko-ohjelmat siten, että alokkailta on mahdollisuus päivittäiseen yhteydenpitoon läheisten kanssa ensimmäisestä illasta alkaen ja mahdollisuus sotilaskotiin toisesta illasta alkaen. Näin alokkaiden paras tuki (läheiset) ja toiseksi paras tuki (sotilaskoti) tulivat todellisiksi resursseiksi sopeutumiseen. Tämän vapaa-aikanäkökulman taustalla oli havainto, että niin sanottu pehmeä lasku toteutuu kyllä yleisesti liikunta- ja sotilaskoulutuksessa, mutta se ei näytä toteutuvan ensimmäisten viikkojen palveluspäivien pituudessa. Kun tavanomaisiin alokasajan palveluspäivien pituuteen lisätään vielä muutokriisi, minkä palvelus usein tavalla tai toisella uutena elämänmuotona alokkaissa synnyttää, lienee idealistista odottaa kaikkien matkatonta sopeutumista ja uuden oppimista. Edellyttää kypsyttää nähdä, että riittävä ja rentouttava vapaa-aika ei ole vastakkainen asia jätävän ja vaativan sotilaskoulutuksen kanssa. Riittävä vapaa-aika on sopeutumiselle, uuden oppimiselle ja jopa kurinalaisuudelle kuin ravinto ruumiille.

Palaute pilotoinnista ja vapaa-ajan merkityksestä

Koko heinäkuun 2013 saapumiserältä kysyttiin kahdeksannella palvelusviikolla kirjallinen palaute

koskien kolmea keskeistä alokastukitoimintaa ensimmäisellä palvelusviikolla. Helsingin NMKY:n pilotoinnista palautekyselyn kohteeksi otettiin sekä alokastupien ryhmäkeskustelut että siviilitukihenkilöpäivystys sotilaskodeissa. Jääkäriprikaatin omista tukitoimista palautekyselyyn otettiin mukaan vapaa-aikajärjestelyt.

Palautteen mukaan alokastupien ryhmäkeskustelut olivat selvästi Helsingin NMKY:n pilotoinnin myönteisintä antia ja niitä on eri saapumiserien palautteiden valossa tarvinnut kehittää vain vähän. Heinäkuussa 2013 alokastupien ryhmäkeskustelut koettiin edelleen positiivisina (täysin tai lähes samaa mieltä 79% vastaajista) ja niiden koettiin antavan riittävästi tietoa varuskunnan tukiverkostosta (lähes tai täysin samaa mieltä 88,7% vastaajista) ja helpottavan tutustumista tupakaverihin (lähes tai täysin samaa mieltä 76,7% vastaajista). Ryhmäkeskustelut helpottivat noin joka toisen alokkaan mielestä sopeutumista palvelukseen (lähes tai täysin samaa mieltä 49,5% vastaajista).

Vaikka siviilitukihenkilöpäivystys sotilaskodeissa järjestettiin hyvin vaatimattomilla tukihenkilöresursseilla, saadun palautteen mukaan 57,1% alokkaista käyttäisi tarvittaessa tukihenkilöiden tarjoamaan keskusteluapua (lähes tai täysin samaa mieltä väitteen kanssa).

Jääkäriprikaatin vapaa-aikajärjestelyt nousivat palautteen valossa keskeisimmäksi sopeutumis-

ta helpottavaksi tekijäksi (79,9 % vastaajista täysin tai lähes samaa mieltä). Heinäkuun 2013 saapumiserän alokkaista 78,7 % koki, että ensimmäisellä palvelusviikolla oli riittävästi vapaa-aikaa (lähes tai täysin samaa mieltä).

Ovatko sopeutumisongelmiin perustuneet keskeytykset vähentyneet?

Jääkäriprikaatin omien alokastukitoimien ja Helsingin NMKY:n pilotoinnin yhtenä kunnianhimoisena tavoitteena on ollut vähentää sopeutumisoongelmiin perustuvia palveluksen keskeytymisiä. Tukitoimien suoraa vaikutusta tähän tavoitteeseen pääsemiseen on vaikea arvioida. Joitakin viitteitä positiivisista tuloksista on kuitenkin olemassa. Heinäkuun 2013 tukitoimien palautekyselyyn, joka siis pidettiin kahdeksannella palvelusviikolla, muotoiltiin seuraava kojoava väittämä: ”Palvelukseni olisi todennäköisesti keskeytynyt ilman näitä tukitoimia (ryhmäkeskustelut, tukihenkilöt, vapaa-aika)”. Vastaajista 2,4% eli 15 heinäkuun alokasta oli väittämän kanssa täysin samaa mieltä ja 3,7% vastaajista eli 23 heinäkuun alokasta oli lähes samaa mieltä. Sitä en tiedä vähenikö tukitoimien ansiosta keskeytykset, mutta saadun palautteen mukaan melko monen varusmiehen kokemus omasta keskeytymisriskistä väheni selkeästi.

Arvoisat Etupyörän lukijat,

Puolustusministeri päätti keuhalla 2012, että Lapin ilmatorjuntarykmentti lakkautetaan itsenäisenä joukko-osastona 31.12.2014 ja jäljelle jäävät osat liitetään Jääkäriprikaatiin 1.1.2015 sijoituspaikkana Rovaniemi. Samaan aikaan Puolustusministeri teki päätöksen myös uuden Jääkäriprikaatin perustamisesta.

Noiden päätösten jälkeen Jääkäriprikaati ja Lapin ilmatorjuntarykmentti ovat tehneet tiivistä suunnittelu- ja valmistelutyötä uuden Jääkäriprikaatin perustamiseksi. Jääkäriprikaati on johtanut suunnittelutyötä ja molemmat

joukko-osastot ovat asettaneet omat asiantuntijat eri toimialojen suunnitteluryhmiin. Suunnittelutyötä on tehty työryhmissä muun muassa Sodankylässä, Rovajärvellä ja Rovaniemellä, videoneuvotteiluina eri toimipaikoilta sekä virkamatkoilla auton kyydissä keskustellen ja suunnitellen. Työ on ollut siis tiivistä ja todennäköisesti tiivistyy edelleen vuoden loppua kohti.

Kaikkien osapuolien tavoitteena on luoda mahdollisimman hyvät edellytykset uuden Jääkäriprikaatin ja sen henkilöstön tehtäville, toiminnalle, hengelle ja tuloksille vuodelle 2015 ja siitä eteenpäin. Lapin ilmatorjuntarykmentin osalta suunnittelu- ja valmistelutehtävät sekä tavoitteet ovat ihan selvät ja niihin on sitouduttu.

Rykmentti on laatinut omat sisäiset suunnitelmat ja käskyt rykmentin lakkauttamiseksi sekä jäljelle jäävien osien liittämiseksi Jääkäriprikaatiin. Käskyt esiteltiin myös Jääkäriprikaatin komentajalle ennen lopullista allekirjoitusta. Välttämättä kaikkia yksityiskohtia emme ole huomanneet suunnittelun yhteydessä, mutta ne ratkaistaan toimeenpanon edetessä. Jotakin asioita voi jäädä myös vuodelle 2015.

Vuonna 2014 Lapin ilmatorjuntarykmentissä toteutetaan edelleen maavoimien joukko-osaston perustehtävät, joista keskeisimpiä ovat sodan ajan ilmatorjuntajouk-

kojen kouluttaminen varusmiehistä ja reserviläisistä sekä varuskunnallisen yleishuollon tuottaminen Rovaniemen varuskunnan joukoille. Samaan aikaan toimeenpannaan puolustusvoimauudistus laadittujen käskyjen mukaisesti.

Olemme siirtyneet konkreettiseen puolustusvoimauudistuksen toimeenpanovaiheeseen. Uusi Lapin sotilassoittokunta perustettiin 1.1.2014 ja se liitetään vuoden 2015 vaihteessa Jääkäriprikaatiin. Myös Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston yksi ilmatorjuntapatteri muutettiin jääkärikomppaniaksi 1.1.2014 ja se aloitti hajautetun jääkärikomppanian kouluttamisen tammikuun varusmiessaapumiserästä. Tämän vuoden aikana muutetaan myös Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston, Lapin alue toimiston ja Huoltokeskuksen toiminta ja organisaatiot vuoden 2015 mukaiseksi, jolloin ne ovat myös valmiina liitettäväksi uuteen Jääkäriprikaatiin vuoden vaihteessa.

Samaan aikaan kehitetään palkatun henkilöstön osaamista uusien yksikkötyyppien kouluttamiseksi, tilataan ja varastoidaan uutta koulutusmateriaalia, kehitetään resurssien puitteissa harjoitusalueita sekä saneerataan jäljelle jäävien joukkojen toimitiloja ja varusmieskasarmeja. Vuoden loppuun mennessä siirrämme myös rykmentin materiaalin ja toimitilat uusien organisaatioiden vastuulle sekä lakkautamme rykmentin esikunnan ja joukko-osaston hallinnollisesti. Koko muutoksen ajan pidetään henkilöstö ajan tasalla uudistuksen etenemisestä ja tuetaan tulevia, lähteviä ja erityisesti irtisanomisu-

han alaisia henkilöitä muutokseen ohjeiden ja käytettävissä olevien etujen mukaisesti.

Meneillään oleva vuosi on hyvin poikkeuksellinen ja varsin kiireinen molempien joukko-osastojen henkilöstölle normaaleista perustehtävistä ja puolustusvoimauudistuksesta johtuen. Mutta mennään "järki päässä ja jalat maassa", niin eiköhän sillä hyvä tule.

Hyvä Jääkäriprikaatin henkilöstö, Lapin ilmatorjuntarykmentti ja rykmentin henkilöstö tekee omalta osaltaan kaiken mahdollisen uuden Jääkäriprikaatin perustamiseksi. Samalla toivon, että rykmentin hyvä henki, tekemisen korkea taso ja hyvät tulokset siirtyvät henkilöstön mukana osaksi uutta Jääkäriprikaatia. Tavoitteena on myös, että me kaikki olemme "hyvässä iskussa" ja valmiita toimimaan uudessa organisaatiossa vuonna 2015.

Kiitän omasta puolestani Jääkäriprikaatin henkilöstöä suunnittelu- ja valmistelutyöhön osallistumisesta sekä hyvästä yhteistyöstä. Mielestäni laaditut käskyt ja suunnitelmat ovat hyvässä valmiudessa uudistuksen toimeenpanoa varten.

Toivotan Jääkäriprikaatin henkilöstölle, killan jäsenille, yhteistyökumppaneille ja kaikille Etupyörän lukijoille oikein hyvää vuoden 2014 jatkoa!

Puolustusvoimauudistuksen vaikutukset Jääkäriprikaatiin Senaatti-kiinteistöjen näkökulmasta

Puolustusvoimauudistuksen vaikutukset Senaattiin näkyvät lisääntyneinä tarpeina järjestellä mm. tila-asiat vastaamaan tulevaa tilannetta 1.1.2015 alkaen. Olennaisena tähän kokonaisuuteen liittyy myös Rovaniemen varuskunnan tilajärjestelyt, koska varuskunta on osa Jääkäriprikaattia 2015.

Sodankylän osalta puolustusvoimauudistukseen liittyen kasarmi 2:n perusparannushanke keskeytettiin Pääesikunnan toimesta alkuvuodesta liian kalliina ratkaisuna alkuperäiseen kustannusarvioon verrattuna.

Olemme kuitenkin viimeisen vuoden aikana laittaneet pääpainon kasarmiin liittyvien ilmastovaihtojen ja rakenteellisten asioiden korjaamiseen. Tämä on tärkeää ennen kaikkea lisääntyvien varusmäärien takia. Nyt korjauksen alla oleva kasarmi 6:n ilmanvaihtokoneet uusitaan ja ilmanjako tarkistetaan vastaamaan nykyisiä normeja. Nykyiset laitteet ovat pääsääntöisesti alkuperäistä tasoa ja yli 30 vuotta vanhoja. Samalla 1.kerroskoneet korjataan lisälämmön eristyksellä. Tällä saavutetaan tasaisemmat sisälämpötilat mm. varusmiestupien osalle. Lisäksi käytävien alaslasketuun kattojen äänieristys villat poistetaan ja näin saadaan kaikki loputkin kuitulähteet poistettua tiloista.

Lisäksi useita vuosia vireillä olleet neuvottelut lämpö- ja vesiverkostojen siirtämiseksi Sodankylän kunnan vesi- ja lämpölaitoksille käynnistetään myös alkuvuodesta 2014.

Jääkäriprikaattiin liittyy myös koulutuksellisia muutoksia erijärjestelmille. Olemme rakentaneet kasarmi 1:een koulutusluokkatilat ja siihen liittyviä varastotiloja Prikaatin toiveiden mukaisesti. Tilat valmistuivat kesän kynnyksellä ja täyttävät hyvin asetetut koulutukselliset tavoitteet.

Työn alla on myös esikunnan toimintoihin liittyviä järjestelyjä. Näiden töiden osalta aikataulu valmistumiselle on kevät 2014.

Vuonna 2014 tehtävät muut investoinnit tarkentuvat alkuvuoden aikana ylempien esikuntien linjausten mukaisesti mm. konttikenttien osalta.

Työlistalla on myös selvitystyö, miten järjestetään Sotilaslääketehteen keskuksen terveysaseman toiminnot jatkossa, mikäli Sodankylän kunta päättää rakentaa uuden terveysaseman nykyisen peruskorjaamisen sijaan. Neuvottelut aloitetaan yhteistyössä eri osapuolten kanssa alkuvuoden aikana.

Rovajärven harjoitusalueen osalta on ollut ns. hiljaisempi vuosi. Olemme tehneet Sarrijärven ruokalan tilojen järjestelyjä harjoitusten johto/koulutuskäyttöön. Olemme investoineet Rovajärven alueelle ennemäisinä vuosina kohtuullisen paljon, joten akuutit korjaustarpeet on saatu hoidettua kuntoon.

Lisäksi useita vuosia vireillä olleet neuvottelut lämpö- ja vesiverkostojen siirtämiseksi Sodankylän kunnan vesi- ja lämpölaitoksille käynnistetään myös alkuvuodesta 2014.

Senaatti-kiinteistöt 2015

Puolustusvoimien tuleva uudistus tulee näkymään myös Senaatti-kiinteistöjen tulevassa organisoimisessa viimeistään vuoden 2015 alusta. Meidän tavoitteena on palveluasiakasta jatkossakin yhtenevin ajatuksin ja tämä vaatii myös

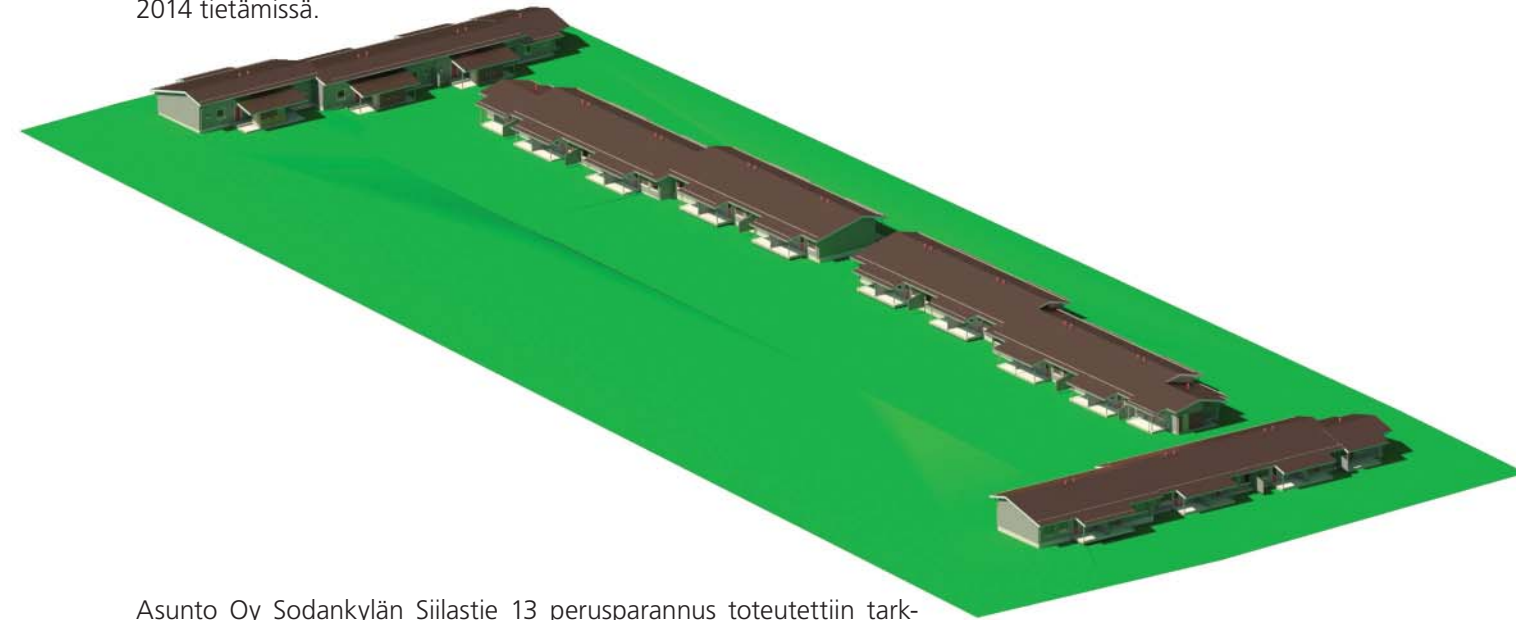
organisaation sopeuttamista asiakkaan mukaan. Tulevat asiakkuuden hoitoon liittyvät linjaukset tulevat olemaan pääsääntöisesti Logistiikkalaitoksen mukaisesti, ottaen huomioon kolmen Logistiikkarykmentin vastualueet. Senaatti-kiinteistöjen alueella tehtävään toimintaan muutoksilla ei ole suuria vaikutuksia. Lopulliset päätökset tehdään vuoden 2014 kuluessa. Tulemme vastaamaan omalta osaltamme organisaatiomuutoksin puolustusvoimien muutoksiin siten, että asiakaslähtöinen asiakkuuden hoitaminen on mahdollista myös jatkossa.

Senaatti-kiinteistöt on valtiovarainministeriön alainen liikelaitos, joka valtion sisäisenä toimitila-asiantuntijana tuottaa valtionhallinnolle toimitilat ja niihin liittyvät palvelut. Senaatti-kiinteistöjen palvelutarjonta on laaja aina tilojen vuokrauksesta strategisentason asiantuntijapalveluihin. Periaatteena on, että asiakas voi saada toimitiloihin liittyvän osaamisen ja palvelut keskitetysti yhdestä paikasta. Toimitilojen vuokraus, palveluiden ja kiinteistövarallisuuden kehittäminen sekä investoinnit muodostavat liiketoiminnan perustan. Senaatti-kiinteistöt vastaa sen hallintaan luovutetun kiinteistövarallisuuden tehokkaasta käytöstä sekä arvonsäilymisestä ja kehittämisestä.

Kruunuasunnot rakentaa ja peruskorjaa

Kruunuasunnot Oy on käynnistänyt uuden rivitalokohteen suunnittelun Sodankylän varuskunnan asuntoalueelle. Hanke käsittää neljä rivitaloa, joihin tulee luonnosten mukaan 31 asuntoa. Kohteesta on solmittu pitkäaikainen vuokrasopimus puolustusvoimien kanssa. Asunnot tulevat siten varuskunnan henkilökunnan käyttöön. Tavoitteiden mukaan rakennustyöt alkavat loppukevällä 2014 ja kaksi ensimmäistä taloa valmistuu jo joulun 2014 tietämissä.

Asunto Oy Sodankylän Siilastie 13 perusparannus toteutettiin tarkkaan ja harkitusti rajattuna täsmäperusparannuksena.

Perusparannus sisälsi seuraavat toimenpiteet:

- keittiö- ja kylpyhuoneitilojen uusiminen
- pihaterassien rakentaminen 1 krs:n asunnoille
- vesijohtojen ja viemäreiden uusiminen
- runkovesijohdon uusiminen
- sähkö- ja televerkon uusiminen tarvittavin osin
- huoneistokohtaisen vedenmittauksen rakentaminen
- ilmanvaihdon uusiminen huoneistokohtaisella lämmön talteenotolla varustetuksi tulo- poistoilmanvaihdoksi
- eteläsivun ikkunoiden uusiminen ja muiden ikkunoiden kunnostaminen
- puuverhoillun julkisivun lisälämmöneristäminen
- sadevesien hallittu poisjohtaminen seinän vieriltä
- polkupyöräkatoksen uusiminen
- kiinteistötaiteen hankinta

Perusparannustoimenpiteet toteutettiin talon ollessa asuttuna.

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäriristit

31.10.2013

Korpraali Mika Juhani Taali

4.12.2013

Upseerikokelas Lehtoaho Lassi Tuomas

Kersantti Järvalto Tuomo Aleks

Jääkäri Naamanka Henrik Joel Juh

Upseerikokelas Savolainen Ossi Esa Aukusti

Jääkäri Leskisenoja Sami Juhani

Jääkäri Kallunki Antti-Hannu

Upseerikokelas Halonen Harri Tapani

Jääkäri Yrjänä Hannes Viljami

Kersantti Marjala Antti Abiel

Upseerikokelas Mehtätalo Matias Sakari Pellervo

Kersantti Alamattila Aleks Johannes

Korpraali Postila Aleks Ilmari

Kotiuttamisjuhlassa Sotilaskodissa 17.9.2013 palkittiin seuraavat ansi- oituneet varusmiehet:

Jääkärirykmentin puukko, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Korpraali Väliälä Taneli Johannes,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkärirykmentin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkärirykmentissä:

Jääkäri Karjala Mikko Toni Kalevi,
Sissikomppania

Jääkärirykmentin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkärirykmentissä:

Korpraali Huttula Mika Juho Kalevi,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:

Jääkäri Hakkarainen Caius-Casimir Mikael,
Sissikomppania

Jääkäri Hyrkäs Petri Henrik Eemil,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:

Jääkäri Hakkarainen Caius-Casimir Mikael,
Sissikomppania

Jääkäri Salonen Tuomas Santeri,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kotiuttamisjuhlassa Sodankylän varuskunnassa Joutselän patsaalla 18.12.2013 palkittiin seuraavat ansiokituneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Upseerikokelas, Kangastie Ali Antton, Sissikomppania
Kersantti, Järvalto Tuomo Aleks, 1. Jääkärirykmentti

Reserviupseerien mitali, kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Upseerikokelas, Halonen Harri Tapani, Tukikomppania

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Kersantti Alamattila Aleks Johannes, Sissikomppania

Maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendi, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Korpraali, Veki Tuomas Henri Ilari, 1. Jääkärirykmentti

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiehenä:

Alikersantti Paasoara Ville-Antti Johannes, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkärirykmentissä:

Korpraali Ylikulju Jussi Petteri, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Lapin Jääkärirykmentissä:

Korpraali Leppiaho Juha-Matti Tuomas, Tukikomppania

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Pohjan Jääkärirykmentissä:

Korpraali Postila Aleks Ilmari, Sissikomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:

Kersantti Marjala Antti Abiel, 3. Jääkärirykmentti
Jääkäri Anttila Kai Kristian, Huolto- ja kuljetuskomppania
Jääkäri Hankkila Johannes Pauli Juhana, Sissikomppania
Jääkäri Kukkonen Tommi Martti Iisakki, Tukikomppania
Jääkäri Moilanen Jonnie Sakari, 1. Jääkärirykmentti

Jääkärirykmentin Killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk palvelleelle

Kersantti Marjala Antti Abiel, 3. Jääkärirykmentti

Jääkärirykmentin Killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 165 vrk palvelleelle

Jääkäri Tuoma Eerik Valdemar, 1. Jääkärirykmentti

Itsenäisyyden puolesta - kirja ja (Jääkäri testamentti) ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Jääkäri Penttilä Toni Matti, Tukikomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle

Upseerikokelas Typpö Eino Oskari, 3. Jääkärirykmentti
Alikersantti Kivimäki Tero Iisakki Aleksander, Sissikomppania
Alikersantti Laajoki Juho Sakarias, 1. Jääkärirykmentti
Korpraali Saloranta Juho Johannes, Huolto- ja kuljetuskomppania
Jääkäri Ahmala Antti Samuli, Huolto- ja kuljetuskomppania
Jääkäri Saapunki Joel Joonas Aleks, Tukikomppania

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Pohjan Jääkärirykmentissä:

Kersantti Kotkaranta Juho Mikael, 3. Jääkärirykmentti

Leijona Catering Oy:n stipendi hyvästä palveluksesta sotilaskokkeittajana

Jääkäri Konu Jonne Antti Eerikki, Huolto- ja kuljetuskomppania

Henkilöstössä tapahtuu

1.10.2013 myönnetyt pienoisliput ja ansioristit

Jääkäriprikaatin pienoislippu

Kapteeni evp Harri Hautala
Luutnantti evp Kari Pikkupirtti
Sosiaalikirjuri Pirkko Mutenia
Toimistosihiteeri Anita Alatalo
Vääpeli evp Jarmo Maijanen
Varastonhoitaja Veli Hyötylä
Varastonhoitaja Esa Kotivesi

Lapin Jääkäri-ristit

Everstiluutnantti Jukka Kotilehto
Everstiluutnantti Petri Launonen
Luutnantti Juha Puurunen
Luutnantti Ville Vähäpassi
Ylikersantti Asta Alioravainen
Ylikersantti Juha-Matti Korvanen
Ylikersantti Kai Leinonen
Ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen
Ylikersantti Tuomas Poikela
Ylikersantti Pekka Raassina
Ylikersantti Paavo Rytilahti
Ylikersantti Niko Turpeinen
Ylikersantti Roni Törmänen
Ajojärjestelijä Mari Auvinen
Varastonhoitaja Raimo Alaruiikka

Sosiaalikirjuri Pirkko Mutenia ja toimistosihiteeri Anita Alatalo

6.12.2013 myönnetyt mitalit, ylennykset ja palvelusarvot

Päällystöliiton ansiomitali

Yliluutnantti Riku Illikainen
Yliluutnantti Jarmo Salmi
Yliluutnantti Petteri Salmela

Ylennykset

Yliluutnantiksi
Luutnantti Juha Hämäläinen

Ylennykset reservin sotilasarvossa

Ylikersantiksi
Kersantti Taneli Vaarala

Kersantiksi
Sopimussotilas alikersantti Kalle Onnela
Sopimussotilas Alekski Statsevich
Alikersantti Antti Oikarinen
Alikersantti Henri Miettinen
Ajojärjestelijä Mari Auvinen
Varastonhoitaja Sami Koivuperä

Korpraaliksi
Varastonhoitaja Jouni Korhikoski

Myönnetyt palvelusarvot

Ylikersantiksi kersantti Janne Luukinen
Ylikersantiksi kersantti Ilkka Näsi
Ylikersantiksi kersantti Taneli Vaarala
Ylikersantiksi kersantti Antti Oikarinen
Ylikersantiksi kersantti Henri Miettinen

1.9.2013 ylennykset

Yliluutnantiksi luutnantti Arto Harjuniemi
Yliluutnantiksi luutnantti Jaakko Kuivila
Yliluutnantiksi luutnantti Jarkko Kumpulainen
Yliluutnantiksi luutnantti Heikki Luusua
Yliluutnantiksi luutnantti Henry Rautio
Yliluutnantiksi luutnantti Henrik Rundgren
Yliluutnantiksi luutnantti Otto Saarinen

31.10.2013 ylennykset

Majuriksi Kapteeni Riku Rantakari

Virkaan nimitykset

Määräaikaisen nuoremman upseerin virkaan 29.8.2013-28.8.2023

Luutnantti Taneli Keränen opetusupseeriksi
Luutnantti Otto Korte opetusupseeriksi
Luutnantti Jussi Yli-Renko opetusupseeriksi

Aliupseerin virkaan 1.11.2013

Kersantti Ilkka Näsi opetusaliupseeriksi
Kersantti Janne Luukinen sotilaspoliisialiupseeriksi

Edelleen määrä-aikaisen aliupseerin virkaan

1.1.-31.12.2014
Kersantti Konsta Koljonen sotilaspoliisialiupseeriksi
Kersantti Arttu Salonen opetusaliupseeriksi
Kersantti Robert Huisjen opetusaliupseeriksi

1.1.2015-31.12.2019
Kersantti Konsta Koljonen sotilaspoliisialiupseeriksi
Kersantti Arttu Salonen opetusaliupseeriksi

1.3.2017-28.2.2022
Kersantti Kalle Riittinen opetusaliupseeriksi

17.1.2016-16.1.2021
Kersantti Mika-Matti Aho opetusaliupseeriksi

Määrä-aikaisen aliupseerin virkaan

1.10.2013-1.8.2015
Kersantti Milla Kastu sotilaspoliisialiupseeriksi

1.10.2013-31.12.2014
Kersantti Timo Mikkola opetusaliupseeriksi
Kersantti Teemu Nikula opetusaliupseeriksi

9.12.2013-31.12.2014
Kersantti Eetu Happonen opetusaliupseeriksi
Kersantti Alekski Statsevich opetusaliupseeriksi

7.1.-31.12.2014
Kersantti Tiia Torsti opetusaliupseeriksi

Määräaikaiseen virkasuhteeseen sopimus-sotilaaksi

24.6.-23.12.2013
Kersantti Alekski Strand

24.6.-8.12.2013
Kersantti Eetu Happonen

4.8.-30.9.2013
Vänrikki Timo Mikkola

2.9.2013-1.3.2014
Kersantti Krista Aho
Alikersantti Kalle Onnela

9.9.2013-8.12.2013
Alikersantti Alekski Statsevich

1.10.2013-31.3.2014
Kersantti Markus Tauriainen
Määrä-aikaiseen virkasuhteeseen sotilaspastorin sijaiseksi
1.1.-31.12.2014
Kenttävastaväki (evp) Juhani Liukkonen

1.8.2013
Erikoisupseerin virkaan
Ajoneuvoteknikoksi luutnantti, insinööri Pasi Ahola

1.12.2013
Siviilivirkaan varastonhoitajan tehtävään Yrjö Piekari

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.12.2013
Varastonhoitaja Ilkka Jaakonsaari Satakunnan lennostosta

1.2.2014
Ylikersantti Toni Kiviniemi Kainuun prikaatista

1.3.2014
Majuri Pekka Rankinen Lapin ilmatorjuntarykmentistä

Reserviin ja eläkkeelle

1.6.2014
Kapteeni Hannu Oinas

1.8.2014
Insinöörikapteeni Pertti Viitanen

1.10.2015
Insinöörimajuri Martti Aikio

Ylikersantti Tatu Leppänen ja ylikersantti Kari Hoppula

Myönnetyt aloitepalkinnot

13.12.2013

Ylikersantti Kari Hoppula: Lämminementti ajoneuvopistokkeeseen

8.11.2013

Ylikersantti Tatu Leppänen: ITKK heijastintähtäimen kiinnityksen varmistusvaijeri

19.9.2013

Luutnantti Valtteri Saad: Tarkka-ampujan ampumapäiväkirja ja Asemateriaalin huoltokortti 8.6 KIV 2000 ja 7.62 KIV 85

19.9.2013

Kersantti Robert Huisjen: KVCRH:n kantolaite

30.7.2013

Luutnantti Hannu-Pekka Uutela: Liikkuva maalilaite koville PST ohjuksille

Jääkäriprikaatin komentaja nimitti vuoden 2013 Jääkäriprikaatilaiseksi yliluutnantti Ari Järveläisen Jääkäriprikaatin vuosipäivän päiväjuhlassa.

Yliluutnantti Ari Järveläinen toimii henkilöstöosastolla henkilöstösektorin johtajana ja lisäksi hän hoitaa Jääkäriprikaatin oikeusupseerin tehtävää. Järveläinen on tehtävässään ammattitaitoinen ja hoitaa tehtävänsä aina parhaalla mahdollisella tavalla itseään säästämättä koko henkilöstön hyväksi.

Esimerkkinä hänen tunnollisuudestaan ja esimerkillisyydestään on osallistuminen kouluttajana Jääkäriprikaatin selviytymisharjoituksiin, joissa hän jakaa osamistaan henkilökunnalle ja varusmiehille.

Järveläinen työskentelee kiinteästi tehtävässään kaikkien Jääkäriprikaatin henkilöstöryhmien ja työpisteiden kanssa. Hän nauttii koko henkilöstön arvostusta tunnollisuudellaan ja objektiivisella toiminnallaan. Hän on avulias ja hänellä on aikaa kaikille neuvoa ja ohjeita kysyville. Tarvittaessa hän selvittää asiat valtakunnallisesti ja ohjaa kysyjää sen jälkeen. Hänen tukensa on ollut merkityksellinen monelle prikaatilaistalle ja yhteistyösapuolelle.

Vuoden Jääkäriprikaatilainen 2013 Yliluutnantti Ari Järveläinen

Puolustusvoimain komentaja kenraali Ari Puheloinen tarkasti Jääkäriprikaatin

Puolustusvoimain komentaja kenraali Ari Puheloinen tarkasti Jääkäriprikaatin ja Jääkäriprikaatin aselajiharjoituksen 2.12.2013. Tarkastukseen osallistui myös Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja prikaatikenraali Jorma Ala-Sankila. Tarkastuksen isäntänä toimi Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen. Kenraali Ari Puheloinen vastasi seuraaviin lehden toimituksen lähettämiin kysymyksiin tarkastuksen jälkeen:

Miksi yleinen asevelvollisuus on paras vaihtoehto puolustaa koko Suomea sotilaallisesti?

”Yleisen asevelvollisuuden edullisuutta Suomen puolustuksessa on tarkasteltava useasta näkökulmasta.

Valtion näkökulmasta katsottuna kyse on siitä, että valtio-

den perustehtäviin kuuluu huolehtia maan ja kansalaisten ulkoisesta turvallisuudesta. Suomi on laaja maa. Tätä voi konkretisoida esimerkiksi: jos ajatuksellisesti siirtäisimme Suomen Euroopan kartalla toiseen paikkaan siten, että Suomen pohjoisin piste olisi Brysselissä, olisi maamme eteläisin piste Roomassa. Vain yleisen asevelvollisuuden kautta voidaan ylläpitää riittävän suuret puolustusvoimat maamme laajan alueen puolustamiseen, koska joukkojen tarve on suuri.

Yhteiskunnan näkökulmasta tarkasteltuna yleinen asevelvollisuus on taloudellisesti tehokkain tapa turvata riittävän kokoisten puolustusvoimien ylläpito. Rauhajan ajan organisaatio on pääosin koulutusorganisaatio, ja poikkeusolojen sotilaallinen puolustus perustuu siihen, että koulutettua reserviä kutsutaan tarpeen mukaan palvelukseen. Varusmiespalveluksen suorituksella on myös yhteisöllisyyttä vahvistava vaikutus, kun eritaustaiset nuoret ovat tekemisissä toistensa kanssa ja varsinkin tilanteissa, joissa on yhdessä toimimalla suoriuduttava eteen tulevista tehtävistä.

Yksilön näkökulmasta katsottuna asevelvollisuus on kansalain-

sen henkilökohtainen panostus yhteisen turvallisuuden hyväksi. Monessa maassa tämä puoli on järjestetty ilman kansalaisten välitöntä panostusta, siis ammattiarmeijalla, jolloin kulut maksetaan valtion varoista. Mutta viime kädessä kyse siinäkin on kansalaisten panostuksesta eli verovarosta. Suomen tapauksessa tällainen ratkaisu merkitsisi puolustusbudjettien moninkertaistamista nykyjärjestelmään verrattuna, joten jo pelkästään tämän vuoksi se ei olisi mahdollistakaan. Yksilön näkökulmasta yleisellä asevelvollisuudella on myös etuja. Se totuttaa nuoret toimimaan ryhmän ja tiimin jäsenenä, mikä on muun muassa työelämässä nykyisin erittäin tärkeää. Lisäksi yleisen asevelvollisuuden ansiosta puolustusvoimien ja kansalaisten sekä muun yhteiskunnan suhteet pysyvät läheisinä. Puolustusvoimien käytössä on ikäluokkien koko osaamis- ja lahjakkuuskirjo koulutettaessa eri tehtäviin juuri

niihin sopivimmat henkilöt. Lisäksi monet taidot ja osaaminen karttavat siviilielämässä, joten reserviläisille kertyy työssään osaamista joka on hyödyksi myös puolustusvoimien tehtävissä. Puolustusvoimien ei siis tarvitse opettaa kaikkea.”

Miten puolustusvoimaudistus vaikuttaa varusmieskoulutukseen?

”Puolustusvoimaudistuksella vahvistetaan asevelvollisuuden suoritusmahdollisuuksia monin tavoin. Ne vaikuttavat suoraan tai välillisesti koulutukseen. Suurin yksittäinen koulutussisällön muutos on maavoimien uusitun taktiikan ja taistelutavan koulutus, joka on erittäin iso uudistus varusmieskoulutuksessa alueellisten joukkojen tuotannossa.

Mutta on paljon muitakin. Puolustusvoimaudistuksessa henkilöstöjärjestelyillä lisätään koulutajien määrää niin, että peruskouluskautella on keskimäärin 2,5 kouluttajaa joukkuetta (vast) kohden. Palvelusaikojia on lyhennetty 15 vuorokaudella, mikä parantaa kouluttajien mahdollisuuksia valmistella seuraavan saapumiserän palvelusta. Nykyaikaisten opetusmenetelmien, tietojärjestelmien ja

Kenraali Ari Puheloinen tapasi henkilöjärjestöjen edustajat lounaalla Kyläjärvän johtolassa.

koulutusvälineiden käyttö turvataan, erityisenä tavoitteena simulaattorikoulutuksen lisääminen. Asevelvollisten sosiaalis-taloudellista asemaa parannetaan muuttamalla kaikki varusmiesten lomamatkat maksuttomiksi käytössä julkista liikennettä. Asevelvollisten informaatiopalveluja kehitetään muun muassa ottamalla käyttöön ”MarsMars.fi” -liikuntapalvelu, saattamalla loppuun langattomien verkkojen rakentaminen varuskunnissa ja perustamalla niin sanotut Some-agenttien tehtävät joukko-osastoihin. Kaikilla näillä on myönteinen vaikutus myös koulutukseen.”

Millainen on Jääkäriprikaatin asema puolustusvoimaudistuksen jälkeen?

”Puolustusvoimien uudistuksessa joukko-osastorakenteen muutosten yleisinä tavoitteina ovat muun muassa keskittämistä saatavat hyödyt palkatun henkilöstön käytön ja infrastruktuurin optimoinnissa, osaamiskeskusten muodostaminen sekä sellaiset joukko-osastokokonaisuudet, joiden kokoonpanoissa on mahdollisimman monta aselajia yhteistoiminnan kouluttamista silmällä pitäen.

Jääkäriprikaati on vuosikymmenten ajan ollut arktisen osaamisen koulutuskeskus, eikä tämä tarve suinkaan ole vähenemässä. Ehkä tarve voi jopa kasvaa, kun ulkomailta osoitetaan lisääntyvää kiinnostusta arktisten olosuhteiden koulutusmahdollisuuksiin. Ja onhan vuonna 2013 valtioneuvoston

hyväksymässä Suomen arktisessa strategiassakin maininta siitä, että puolustusvoimat voisi tarjota arktista koulutus- ja harjoitustoimintaa kansainvälisille yhteistyökumppaneille. Toki tämä koskisi puolustusvoimissa tietysti muitakin kuin Jääkäriprikaattia, ja on tärkeää huomata, että yksöisillä on kuitenkin omista koulutustarpeistamme huolehtiminen.

Myös imatorjunta-aselajin sisällä on osaamiskeskusajattelu ollut johtavana periaatteena jo pidemmän aikaa, ja se näkyy myös ilmatorjunnan joukkotuotantotehtävissä tulevaisuudessa. Jääkäriprikaatin uusi organisaatio merkitsee niin ikään sitä, että yhteistoiminnan harjoitteluun ilmatorjunnan ja muiden aselajien välillä on uudistuksen jälkeen entistä paremmat mahdollisuudet.”

Terveisenne jääkäriprikaatilaistille ja joukko-osastolehden lukijoille?

”Minä luotan Jääkäriprikaatin nykyiseen ja puolustusvoimaudistuksen jälkeen tulevaan henkilöstöön, teidän osaamiseenne ja motivaatioonne palvella puolustusvoimia sekä suomalaista yhteiskuntaa. Ottakaa uudistuksessa puolin ja toisin avoimesti vastaan prikaatin toiminnan uudet piirteet, ja vahvistakaa niitä vahvuuksia, joita prikaatin uusi henkilöstökoonpano tuo mukanaan. Etupyrä-lehti on korkeatasoinen joukko-osastolehti. Se tulee säännöllisesti minunkin pöydälleni, ja luen sitä mielenkiinnolla.”

Vala- ja vakuutus 9.8.2013 Sodankylässä

Esilukijana toimi Rovaniemen hovioikeuden presidentti Esko Oikarinen.

Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jukka Haaksiala jäähyväiskäynnillä Jääkäriprikaatissa 10.9.2013

Prikaatikenraali Jorma Ala-Sankila ja kenraalimajuri Jukka Haaksiala.

Pohjoismaisten talvikoulutuskeskusten johtajat vierailivat Jääkäriprikaatissa 15.10.2013

Rovajärven kehittämistyöryhmän viimeinen kokous pidettiin Jääkäriprikaatissa 22. - 23.10.2013

TJ! Mitä intin jälkeen?

Vastausta otsikon kysymykseen etsittiin Jääkäriprikaatissa 10. ja 11.12.2013 järjestetyistä opintoinfoilloista. Useat eri oppilaitokset esittelivät opintotarjontaansa sotilaskodissa kahdena iltana. Lisäksi paikalla olivat myös Sodankylän TE-toimisto, Oulun Nuorisoyhdistys ja Pohjois-Pohjanmaan ELY-kes-

kus. Varusmiehiä tutustui tarjontaan molempina iltoina kiitettävän paljon. Ajankohta opintoinfoille näin loppuvuodesta on juuri sopiva kohta kotiutuville varusmiehille. Seuraavat opintoinfoillat järjestetään yhteishaun kynnyksellä 3. ja 4.2.2014. Näin ollen ne palvelevat kesällä 2014 kotiutuvia varusmiehiä niin että he voivat aloit-

taa mahdolliset opintonsa syksyllä 2014. Varusmiespalvelusaika on työelämään siirtymisen ja opintosuunnittelun kannalta merkittävä elämänvaihe. Varusmiespalvelusaikana on vielä hyvä mahdollisuus tavoittaa opinto- ja työasioita pohdittavaksi nuori.

Yhteishakuajat syksyllä 2014 alkaviin opintoihin:

- 7.1.–11.2.2014, Ammattikorkeakoulujen yhteishaku, vieraskieliset koulutusohjelmat, www.admissions.fi
- 24.2.–14.3.2014, Toisen asteen yhteishaku, www.haennyt.fi
- 3.3.–1.4.2014, Ammattikorkeakoulujen yhteishaku, suomenkieliset koulutusohjelmat, www.amkhaku.fi
- 3.3.–1.4.2014 yliopistojen päävalinnat, valtakunnallinen yhteishaku www.yliopistohaku.fi

Nuorten asunnottomuuden ennaltaehkäisyhanke 2012-2015

Nuorten asunnottomuuden ennaltaehkäisyhanketta pyrkii nuorten asunnottomuuden vähentämiseen. Valtakunnallista hanketta hallinnoi ympäristöministeriö, koordinoi Nuorisoyhdistys ja sen rahoittaa RAY. Valtakunnallinen hanke toteutetaan kymmenen suurimman asunnottomuuskunnan alueella, jotka ovat Espoo, Helsinki, Vantaa, Lahti, Oulu, Joensuu, Kuopio, Tampere, Turku ja Jyväskylä. Kaupungit ovat tehneet valtion kanssa aiesopimuksen, jolla he sitoutuvat nuorten asunnottomuuden vähentämiseen eri tavoin.

Hanke on osa hallituksen asunnottomuuden vähentämishanketta (PAAVO2) vuosille 2012-2015. Valtakunnallisessa hankkeessa pyritään kokoamaan nuorten asunnottomuuden ja syrjäytymisen kanssa työskentelevät tahot yhteen ja käyttämään yhteistä asiantuntemusta uudenlaisten toimintamallien jalostamiseen ja juurruttamiseen. Näin kasvatetaan nuorille suunnattujen palvelujen volyymin ja nostetaan esille hyviä innovaatioita ja käytäntöjä. Lisäksi tavoitteena on että hankkeen aikana paikkakunnille rakennetaan 600 nuorisotasuntoa.

Opintoinfoihin osallistunut Oulun Nuorisoyhdistys toteuttaa hanketta Oulun seudulla. He kertoivat varusmiehille asunnonhakuun liittyvistä asioista ja omasta asunnotarjonnastaan. Lisäksi he jakoivat varusmiehille asunnonhakuun liittyvänä asiana mm. tiskiharjoja.

Nuorisotakuu

Yhteiskunnan ja työmarkkinoiden muutos on vaikuttanut nuorten mahdollisuuksiin toimia aktiivisina kansalaisina. Nuorisotyöttömyys on kasvanut ja työelämään pääseminen ja kiinnittyminen on nuorilla vaikeutunut. Entistäkin tärkeämmäksi on tullut se, että kaikki nuoret pääsevät perusasteen jälkeen toisen asteen koulutukseen ja suorittavat jonkin ammatillisesti suuntautuneen tutkinnon.

Pääministeri Jyrki Kataisen hallituksen ohjelmaan on kirjattu nuorten yhteiskuntatakuun toteuttaminen nuorten työllisyyden edistämiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Suomessa on tällä hetkellä noin 110 000 20 -29 -vuotias nuorta, joilla ei ole perusasteen jälkeistä tutkintoa. Toisen asteen tutkinnon puute on merkittävin yksittäinen tekijä työmarkkinoilta ja yhteiskunnasta syrjäytymisessä. Yhteiskunnasta syrjäytyneitä ilman toisen asteen tutkintoa olevia nuoria on noin 40 000, joista täysin tilastojen ulkopuolisia niin sanottu katonneita on 25 000. Nuorten syrjäytyminen maksaa yhteiskunnalle satoja miljoonia euroja vuodessa. Yhden syrjäytyneen perustoimeentulon kustannukset 40 vuoden ajalta ovat noin 750 000 euroa.

Hallitus on varannut yhteiskuntatakuun toimeenpanemiseen 60 miljoonan euron vuotuisen määrärahan. Sen avulla ei kuitenkaan pystytä ratkaisemaan kaikkia nuorten koulutukseen, työllistymiseen ja osallisuuteen liittyviä haasteita. Nyt tehtävien investointien lisäksi tarvitaan rakenteellisia ratkaisuja ja tahtoa investoida nuoriin pitkällä aikavälillä.

Nuorisotakuun tavoitteena on nuoren koulutukseen ja työmarkkinoille sijoittumisen edistäminen, nuorten työttömyyden pitkittymisen ehkäiseminen, nuorten syrjäytymisvaaraan liittyvien tekijöiden tunnistaminen sekä varhainen

puuttuminen nuorten syrjäytymiskehitykseen.

Nuorisotakuu koskee kaikkia alle 25-vuotiaita, joilla ei ole työtä tai koulutusta. Uutta on se, että nuorisotakuu koskee myös 25-29 -vuotiaita vastavalmistuneita. Molemmille ryhmille kohdennetaan tehokkaasti työllistymistä edistäviä palveluja.

Mitä nuorisotakuu sitten käytännössä on? Tarkoittaa siis että, TE-toimisto tarjoaa nuorelle ennen kolmen kuukauden työttömyyttä, työtä, koulutusta, työkokeilua, palkkatuetta työtä tai ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalveluita, työttömyyden pitkittyessä palvelujen aktiivinen tarjonta jatkuu koko työttömyyden ajan. Nuorisotakuuseen sisältyy myös nuoren oma aktiivisuus, eli esimerkiksi velvollisuus hakea tutkintoon johtavaan, ammatillisia valmiuksia antavaan koulutukseen keväällä, tämä on voimassa myös työkokeilun ja muun palvelun aikana. Jos nuori laiminlyö koulutukseen hakemisen esimerkiksi työkokeilussa ollessaan, seurauksena voi olla työttömyysturvalain mukainen sanktio.

Puolustusministeriö ja Pääesikunnan henkilöstöosasto ovat laatineet yhteistyössä suosituksen nuorisotakuun toteuttamisesta joukkoyksiköissä. Suositusten tavoitteena on myös varusmieskoulutuksessa hankittujen tietojen ja taitojen tehokkaampi hyödyntäminen uraohjauksessa. Suositukset edellyttävät jokaista joukko-osastoa huolehtimaan nuorisotakuun linjausten mukaisesti varusmiespalveluksen aikaisesta opinto- ja työuraneuvonnasta.

LÄHTEET:

- Työ- ja elinkeinoministeriön linjat nuorisotakuun toteuttamisesta TE-hallinnossa, TEM/2905/03.01.04/2012
- Työllisyys- ja yrittäjyysosasto, Nuorten yhteiskuntatakuu, TEM raportteja 8/2012
- Walldén Jaana, Nuorten yhteiskuntatakuun tehostaminen-työryhmän ehdotukset 2012
- www.nuorisotakuu.fi
- www.mol.fi
- www.tem.fi
- www.demin.fi

Jääkärikilpailu

Jääkäriprikaatin vuosipäivänä on kilpailtu Jääkärikilpailu vuodesta 2000 alkaen. Menestynein yksikkö on ollut 3. Jääkärikomppania viidellä voitollaan.

Kilpailujoukkueeseen kuuluu 1 upseerikokelas, 1 aliupseeri ja 6 jääkäriä/oppilasta.

Jääkärikilpailu:

Kaikki joukkueet lähtevät yhtä aikaa liikkeelle.

1. rasti, RK:n lukon irrottaminen

- rastipaikalla on 3 telttapatjaa, joille aseet sijoitetaan
- jokaisen taistelijan tulee irrottaa oman aseensa lukko korkeasta polvi-asennosta
- kun kaikki ovat irrottaneet lukot, ja seisovat rivissä, annetaan lupa jatkaa seuraavalle rastille

2. rasti, Kamiinan sytytys

- rastilla on valmiina seuraava varustus: kamiina (paketissa), sylillinen polttopuuta, kirves, puukko ja tulitikkuaski
- ryhmän tulee koota kamiina ja sytyttää kamiinaan tulet
- joukkueella ei saa olla omia sytykkeitä tai puukkoja mukanaan
- kamiinan tulee palaa koko muun suorituksen ajan, ryhmä itse päättää paljonko puuta kamiinaan laitetaan

3. rasti, Telamiinojen siirtäminen

- rastilla on viisi telamiinalaattikkoa ja niihin kuuluvat miinat

- ryhmän tulee siirtää telamiinat ja laatikot 20 metriä seuraavalle rastille
- miinoja EI saa kuljettaa laatikossa, sytyttimet saa kuljettaa laatikossa
- miinojen tulee olla laatikossa seuraavalla rastilla

4. rasti, Karttamuisti

- rastilla on yksi tyhjä kartta ja yksi tussi
- rastipaikka on jaettu kahteen osaan: taistelijoihin, jotka ovat jo käyneet hakemassa rastin ja niihin, jotka eivät vielä ole käyneet hakemassa
- seuraavalla rastilla on yksi kartta, jossa merkitty rastipisteitä 1/ryhmän jäsen
- ryhmän tulee taistelijalla kerrallaan käydä tiedustelemassa kartalta yksi rasti ja piirtää se tyhjään karttaan

- ryhmän kaikkien jäsenten tulee tiedustella yksi rasti
- valvoja antaa luvan taistelijalle siirtyä rastin löytäneiden puolelle, kun hän on tarkastanut rastin paikan
- mikäli rasti ei ole oikealla paikalla, on kyseisen taistelijan käytävä uudestaan rastipistekartalla ja palattava merkitsemään rasti oikealle paikalle tyhjiin karttaan
- rastin valvojalla on oikeat vastaukset

5. rasti, Käsikranaatin heitto

- rastilla on kahdeksan käsikranaattia ja maalina 120 x 80 cm lavakaulukset, joiden alla naamioverkko (vaiementamassa)

- rastilla jokaisen tulee heittää yksi kranaatti vuorollaan
- heittomatka on noin 10 metriä
- vain yksi henkilö saa heittää kerrallaan (ei kahta kranaattia ilmassa yhtä aikaa)

- ohimenneistä kranaatista tulee sakkolenkki (1/ohi mennyt kranaatti)
- kun kaikki kahdeksan kranaattia on heitetty, joukkue kiertää mahdolliset sakkolenkit
- sakkolenkillä koko joukkueen tulee käydä telamiinojen luona ja takaisin (= 1 sakkolenkki)
- kilpailujoukkueet saavat harjoitella ennen kilpailua järjestäjän osoittamassa paikassa

6. rasti, Evakuointi

- rastin alku on samassa paikassa, kuin jälkimmäinen karttarasti (siis paluu kohti maalia on alkanut)
- rastilla on varustuksena yhdet parit joilla evakuoidaan yksi sotilas
- toinen sotilas evakuoidaan kantamalla
- joukkueen tulee evakuoida kaksi joukkueen jäsentä RK-rastille
- evakuoitavat eivät saa koskettaa maata, parit saavat
- jos evakuoitava koskettaa maata, aloitetaan evakuointi uudestaan

7. rasti, Kamiinan tulen tarkistus

- joukkueen tulee ohittaessaan tarkistaa, palaako kamiinassa edelleen tulta
- jos tulta ei ole, tulee joukkueen sytyttää kamiina uudelleen
- kamiinan sytytykseen eivät saa osallistua evakuoitavat henkilöt

8. rasti, RK:n lukon kiinnittäminen (parit jäävät tähän)

- rastilla kiinnitetään omiin aseisiin lukko
- kun lukot on kiinnitetty, tehdään kaksi latausliikettä ja ammutaan tyhjä laukaus. - aseiden varmistuksen jälkeen kiinnitetään lipas.
- valmiit sotilaat nousevat seisomaan
- kun kaikki ovat valmiit saa joukkue luvan siirtyä maaliin

Kokonaisaika katkeaa, kun viimeinenkin joukkueen jäsenistä on ylittänyt maaliviivan, kaikilla on omat varusteensa päällä ja joukkue on jonossa.

Kilpailun voitti 3. Jääkärikomppania, joukkueessa kilpailivat upseerikokelas Riku Nousiainen, kersantti Mikko Kivelä ja oppilaat Yrjö Lampela, Juuso Nikula, Eelis Ylikoski, Juho Väänänen, Valtteri Kantola ja Mikael Petäjäjärvi.

Liikunta ja urheilu

Ammunnan sotilaiden SM-kilpailut

Jääkäriprikaatissa järjestettiin onnistuneet ammunnan sotilaiden SM-kilpailut 2.-5.9.2013. Siitä kiitos ammattitaitoiselle henkilöstölle, jotka mahdollistivat kilpailun toteuttamisen. Kilpailujen johtajana toimi everstiluutnantti Jari Osmonen.

Jääkäriprikaatin ampujat saalisivat myös kilpailullista menestystä. Jääkäriprikaatin menestynein ampuja oli vääpeli Juha Rutonen, joka nappasi kolme henkilökohtaista mitalia kiväärilajeissa. Kahden mitalin ampujana kunnostautui oppilas Kääriäinen, joka saavutti naisten RK-ammunnoissa toisen ja kolmannen sijan. Oppilas Aino Hettula saavutti kolmannen sijan naisten RK 6+6+6ls ammunnassa. Lisäksi Jääkäriprikaatin ampujat sijoittuivat kolmansiksi yleismestaruuskilpailussa.

Jääkäriprikaatin syyskauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2013 jälkimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista ammunnoissa, suunnistuksessa, sotilasottelussa sekä Jeesiön pyöräkilpailussa.

Ampumamestaruuskilpailut

RK 6+6+6ls
Varusmiehet

1. Jääkäri Juha-Pekka Jaako 151
2. Jääkäri Artturi Aine 150
3. Alikersantti Antti Marjala 146

RK 3 x 5ls
Varusmiehet

1. Jääkäri Samuli Bergman 101
2. Jääkäri Tommi Jutila 96
3. Jääkäri Joni Aita-oja 95

RK 6+6+6ls
Henkilökunta

1. Majuri Jouni Huhtinen 164
2. Ylivääpeli Jouko Kaihua 163
3. Ylikersantti Pekka Raassina 156

RK 3 x 5ls

Henkilökunta

1. Yliluutnantti Toni Sulasalmi 129
2. Kapteeni Nuutti Tarvainen 119
3. Majuri Jouni Huhtinen 114

RK 6+6+6ls

Naiset

1. Jääkäri Aino Hettula 160
2. Jääkäri Annika Kääriäinen 154

RK 3x5ls

Naiset

1. Jääkäri Aino Hettula 114
2. Jääkäri Annika Kääriäinen 73
3. Jääkäri Ellinoora Helakari 58

20ls Kivääri

Varusmiehet

1. Alikersantti Jari Mikkola 164
 2. Jääkäri Caius Hakkarainen 161
 3. Alikersantti Pekka Martin 158
- Palvelusammunta 3 (pistooli 10ls koulu)

Henkilökunta

1. Teknikkokapteeni Pertti Viitanen 95
2. Sotilasmestari Mika Ojala 95
3. Yliluutnantti Janne Mäenpää 94

Palvelusammunta 4
(Pistooli 10ls kuvio)

Henkilökunta

1. Teknikkokapteeni Pertti Viitanen 86
2. Majuri Jouni Huhtinen 79
3. Ylikersantti Pekka Raassina 76

Ammunnan joukkuekilpailu

1. 3.Jääkärikomppania 1299 pistettä
2. Tukikomppania 1137 pistettä
3. 1.Jääkärikomppania 1091

Partiosuunnistus

A-sarja

1. 3.Jääkärikomppania (Alikersantti Onnela Kalle, Oppilas Friman Juho, Oppilas Erkkilä Eemeli, Oppilas Aine Arttu)
2. Sissikomppania 2 (Kapteeni Pulju Markku, Kokelas Mehtälö Matias, Jääkäri Hiltunen Sami, Jääkäri Kallio Niko)
3. Sissikomppania 1 (Kersantti Koivikko Ville, Oppilas Lehtola Lauri, Oppilas Vimpari Jarkko, Oppilas Räsänen Antti)

B-sarja

1. 1.Jääkärikomppania/KRH (Kokelas Harju Juuso, Oppilas Lehtonen Petri, Oppilas Karppinen Risto, Oppilas Partanen Kalevi)
2. Sissikomppania 1 Kokelas Roine Pekka, Jääkäri Virpi Paulus, Jääkäri Hämäläinen Santeri, Jääkäri Kynkänniemi Matti)
3. 3. Jääkärikomppania/JÄÄK (Kersantti Marjala Antti, Oppilas Petäjäjärvi Mikael, Oppilas Tahkola Eero, Oppilas Nikunlassi Jari)

C-sarja

1. 3.Jääkärikomppania (Yliluutnantti Sulasalmi Toni, Yliluutnantti Rautanen Jaakko, Yliluutnantti Salmela Petteri, Kersantti Happonen Eetu)
2. Sissikomppania (Luutnantti Saarelainen Aku, Luutnantti Yli-Renko Jussi, Alikersantti Statsevich, Kersantti Riittinen Kalle)
3. Jääkäriprikaatin Esikunta (Kapteeni Pipinen Antti, Luutnantti Salmela Juha, Teknikkokapteeni Mikkola Pasi, Teknikkoluutnantti Hakkarainen Matti)

Suunnistus

Henkilökunta

1. Ylikersantti Tuomas Poikela 0:47:38
2. Yliluutnantti Janne Mäenpää 0:51:07
3. Kersantti Arttu Salonen 0:52:17

Naiset

1. Virpi Korpi 1:08:25

Varusmiehet

1. Jääkäri Teemu Tauriainen 0:22:49
2. Kokelas Timo Keskimölo 0:26:49
3. Jääkäri Janne Ruopsa 0:27:26

Suunnistuksen joukkuekilpailu

3. Jääkärikomppania 2:26:46
2. 1.Jääkärikomppania 2:32:33
3. Sissikomppania 3.08:16

Yösuunnistus

Henkilökunta

1. Yliluutnantti Janne Mäenpää 0:33:54
2. Alikersantti Kalle Onnela 0:39:19
3. Luutnantti Juha Salmela 0:48:41

Jeesiön lenkki

Henkilökohtainen

1. Jääkäri Mika Eskuri 2:09:00
2. Jääkäri Juho Friman 2:09:50
3. Kokelas Pekka Roine 2:10:50

Joukkuekilpailu

1. Sissikomppania 2:27:26
2. 3.Jääkärikomppania 2:48:23
3. Huolto- ja Kuljetuskomppania 3:01:51

Kuva: Pekka J Heikkilä

Vuoden päätöspuhutelussa palkitut

Vuoden päätöspuhutelussa palkittiin kiertopalkinnoin aktiivisin, kovakuntoisin ja eniten kuntoa kehittänein työpiste. Aktiivisimmin työpisteen kriteerinä oli kuntotesteihin osallistuminen ennen 1.6. Kovakuntoisimpana ja kenttäkelpoisimman työpisteen kriteerissä laskettiin sotilaiden ja siviilien kuntoindeksin keskiarvo ja sotilaiden kenttäkelpoisuusindeksin keskiarvo sekä näiden kahden indeksin keskiarvo. Eniten kuntoa nostaneen työpisteen laskentaperusteena oli 30.10.2012 työpisteessä kirjoilla olevien henkilöiden kunnan muutos verrattuna vuoteen 2012.

Aktiivisin työpiste oli Korjaamo, jonka väki osallistui 60 prosenttisesti 1.6. mennessä. Muut työpisteet eivät päässeet lähellekään korjaamon lukuja.

Kovakuntoisin ja kenttäkelpoisin työpiste oli edelleen henkilöstöosasto, jonka indeksien keskiarvo oli 3,93. Tiukan vastuksen antoi 3. Jääkärikomppania keskiarvolla 3,91 ja huolto-osasto keskiarvolla 3,66.

Eniten kuntoa kohotti 3.Jääkärikomppanian henkilöstö. Indeksini nousi 0,71 pistettä. Toiseksi eniten nousi Kuljetuskeskuksen väellä. Nousua oli 0,29 pistettä. Kolmanneksi eniten kunto kohosi Sissikomppanian henkilöstöllä. Korotusta tuli 0,27 pistettä.

Kari Rapo, Juha Massinen ja Pasi Mikkola.

Lisäksi muistettiin jääkäriprikaatin kovakuntoisimpia siviilityöntekijöitä ja kenttäkelpoisimpia sotilaita.

Siviilityöntekijät, joiden kuntosuunnitelma oli 5 eli maksimi olivat: Nina Hallin, Kaija Katajaisalo, Virpi Korpi, Riitta Rautio ja Erkki Väitalo.

Sotilaat, joiden kenttäkelpoisuusindeksi oli maksimi eli 5 olivat: Hannu Koivula, Tapio Lintula, Kari Mähönen, Jouni Puljujärvi ja Riku Rantakari.

Kaija Katajaisalo, Nina Hallin, Virpi Korpi, Tapio Lintula, Hannu Koivula ja Jouni Puljujärvi

52. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut

Jääkäriprikaati järjestää maaliskuussa 2014 Kansainvälisen Sotilasurheiluliiton (CISM) 52. sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut. Kilpailujen suojelijana on tasavallan presidentti Sauli Niinistö. Hiihtolajien sotilas-MM-kilpailut järjestetään 24.-29.3.2014 Sodankylässä ja Levillä. Kilpailulajeina ovat Sodankylän Kommattivaarassa hiihto, ampumahiihto, hiihtosuunnistus ja partiohiihto, Levillä suurpujottelu.

CISM:n hiihdon urheilukomitea vieraili Sodankylässä syyskuun lopussa.

Kilpailujen valmistelut ovat hyvässä vauhdissa

Kilpailujen valmistelut aloitettiin vuoden alussa. Kilpailujen valmistelijaksi palkattiin Jääkäriprikaatin ulkopuolelta Asko Hirvisalo, joka toimii kilpailujen pääsihteerinä. Kilpailujen järjestelytoimikuntaa johtaa jääkäriprikaatin komentaja. Kisojen käytännön johtamisesta vastaa everstiluutnantti Jukka Kotilehto apunaan Jääkäriprikaatin henkilöstöstä koottu kilpailuorganisaatio.

Kilpailuihin odotetaan osallistuvan noin 250 urheilijaa sekä 120 joukkueiden johtohenkilöä noin 20 eri maasta. Ensimmäiset tiedot osallistuvista maista saadaan jouluun mennessä. Kilpailijat majoituvat sotilasmajoituksessa kasarmilla. Kilpailutapahtumat käydään Kommattivaaran hiihtostadionilla

hiihtolajien ja hiihtosuunnistuksen osalta sekä Levillä suurpujottelun osalta.

Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut järjestetään Suomessa nyt viidettä kertaa. Aiemmin kilpailut on järjestetty vuonna 1966 Hämeenlinnassa, 1982 Rovaniemellä, 1992 Sodankylässä ja 2003 Rovaniemellä.

Vuonna 2014 tulee kuluneeksi 50 vuotta Suomen liittymisestä Kansainväliseen Sotilasurheiluliittoon, jonka kilpailujen kantavana teemana on Friendship Through Sport - Ystävyyttä urheilun kautta.

Yhteishenki ja syke nousevat liikkumalla

Henkilöstöosaston ja jääkärilaitoksen lokakuussa organisoima varusmiesten liikuntapäivä sai tossut liikkeelle ja sydämiin sykettä. Myönteistä asennetta liikuntaan sekä yhteishenkeä luonut päivä tarjosi vastapainoa ja vaihtelua palvelusarkeen. Liikuntapäivä toteutettiin rastikoulutusperiaatteella erilaisten liikuntalajien parissa. Joukkuehenkeä kohotettiin yksiköiden välisessä sähköturnauksessa, jossa kirkkaimman mitalin ja vuorokauden kuntoisuusloman ansaitsivat 1. JK:n joukkueen pelaajat.

Päivän lopuksi vauhtia haettiin viestijuoksukilpailusta, varuskunnan ympärijuoksusta. Yksiköiden välisessä ympärijuoksussa kilpailtiin 10 hengen joukkueilla. Neljän kilometrin kokonaisuus koostui kymmenestä 300–800 metrin osuudesta, jotka jaettiin joukkueen kesken. Yhteislähdön ja 11 minuutin ja 40 sekunnin jälkeen maaliviivan ylitti ensimmäisenä 3. JK:n varusmies. Aplodien ja hurraa-huutojen lisäksi 3. JK:n joukkue juoksi itselleen vuorokauden kuntoisuusloman.

Sählyturnauksen tulokset:

1. Jääkärikomppania
2. 3. Jääkärikomppania
3. Sissikomppania
4. Huolto - ja kuljetuskomppania

Varuskunnan ympärijuoksun tulokset:

1. 3. Jääkärikomppania 11.40
2. Sissikomppania 11.50
3. 1. Jääkärikomppania 1.joukkue 11.55
4. 1. Jääkärikomppania 2.joukkue 12.10
5. Huolto - ja kuljetuskomppania 1.joukkue 13.10
6. Huolto - ja kuljetuskomppania 2.joukkue 14.25.

Liikuntalauantai toi vauhtia varpaisiin

Korkealla katon rajassa on rohkea seinäkiipeilijä valjaiden varassa. Vihreä, iso kahvakuula heilahtaa lennokkaasti jumppaajan käsissä. Zumban letkeät rytmit menevät suoraan jalan alle ja saavat liikettä niveliin. Tempuradalla taiteillaan puola puilla, liidetään liianilla, ryömitään tuolitunnelin läpi ja pompotellaan ilmapalloja.

Sodankylän uudessa liikuntahallissa oli isänpäivän kynnyksellä paljon punaisia poskia ja iloisia ilmeitä. Jääkäriprikaatin sosiaali tiimin järjestämä koko perheen liikuntalauantai sai liikkeelle lähes 60 osallistujaa. Liikunnan monitoiminen, hyvinvointiohjaaja Milse Tapojärven ohjaamaan reippaan aloitustanssin jälkeen jokaisella oli mahdollisuus vapaasti liikkua ja tutustua lajeihin. Päivän lukujärjestys sisälsi zumbaa, kahvakuulajumpaa, venyttelyä, kiipeilyä, hydrobiciä, tempurataa sekä Mähkäjumppaa.

Kuvat: Essi Fonselius

Liikunnan ohessa energiatäydennystä tarjosivat sotilaskodin antimet. Munkin ja pillimehun voimalla jaksoivat niin isot kuin pienetkin liikkujat. Liikuntalauantai päättyi yhteiseen ruokailuun varuskuntaravintola Tähdessä. Tapahtuma sai osallistujilta positiivista palautetta: "Voisin tulla tänne huomennakin hyppimään", totesi eräs reilun metrin mittainen trampoliinilla pomppija.

Sosiaali tiimi on järjestänyt jääkäriprikaatilaisten perheille retkiä muun muassa Ranuan eläinpuistoon, Saariselälle ja Leville. Liikuntalauantai sai idean tiimin koko-

uksessa. "Tämä oli ensimmäinen ohjattu liikuntatapahtuma, jossa pystyimme myös hyödyntämään paikallisia tiloja ja ohjaajia. Näkisin, että tämän tyyppisen tapahtuman voisi järjestää tulevaisuudessa uudelleen", tuumi sosiaali tiimin jäsen ja tapahtumaa yhdessä Tarja Ylimartimon ja Jouko Kaihuan kanssa organisoanut Eija Strand.

Jääkäriprikaatin selviytymiskurssi "Kolmas kerta toden sanoo"

Jääkäriprikaatissa järjestettiin kolmatta kertaa henkilökunnan selviytymiskurssi. Ajankoh- ta ja teemana oli syksy. Syksy, joka on haastava olosuhde kosteuden, pimeyden ja lämpötilojen vaihtelun osalta luo näin hyvän sekä haastavan harjoitusalueen. Kurssin aikana lämpötila vaihtelikin +4 asteesta aina -16 asteeseen pakkasta. Nämä olosuhteet jo yksinään vaativat erityistä osaamista. Erityisesti kun joudutaan toimimaan ilman perusvälineitä, normaalia määrää ravintoa ja vähällä unella.

On osoitettu, että selviytymis- ja pelastautumistilanteessa koulutusta vailla olevista 12.5 - 25 % joutuu paniikkiin, 50 - 75 % odottaa neuvottomana ohjeita ja loput 12.5 - 25 % pysyy rauhallisena, toimii järkevästi ja johdonmukaisesti! Jos paniikki pääsee valloilleen, neuvottomien ryhmä seuraa paniikissa käyttäytyviä (Hypotermia TTL).

Tämä työterveyslaitoksen tuottamassa Hypotermia kirjassa vuodelta 2011 mainittu tutkimustulos

on johtavia tavoitteita joihin kurssimme koulutus tähtää.

Kurssi oli kestoltaan neljä vuorokautta, joista maastossa kolme vuorokautta. Maastovaihe oli rakennettu siten, että ryhmä lähti toteuttamaan tehtävää tiedustelutoimintasuunnitelman mukaan. Ensimmäisen päivän aikana ryhmä hajaantui vihollisen vaikutuksesta taistelijapareihin. Tästä alkoi varsinainen selviytyminen vastasisitoimintaa väistämällä ja toisen taistelijan haavoittuessa tilanne kärjistyi. Tämä vaihe kesti reilun vuorokauden, jonka jälkeen ryhmä löysi vihdoinkin toisensa ja näin alkoi omien joukkojen yhteyteen siirtymisen valmistelut. Seuraavaksi oli vuorossa sovellettu vaihe, jonka kesto oli 24 tuntia. Teema oli kompanian yhteyteen siirtyminen partioittain. Eli väistämissuunnitelman toteuttaminen. Tämä väistäminen toi eteen partioille kuitenkin useita haasteita, jotka oli selvitettävä opituin taidoin.

Kurssin aikana ravintoa oli niukasti, unen määrä oli todella pie-

Muutamia toteamuksia selviytymisen perusasioista:

Lapissa vesi on lähes aina kylmää - lautan teko on siis osattava!

Jos joudut rajoittamaan ravintoa, syö vähintään 500 kcal hiilihydraattia ja juo 3-4 litraa vettä!

Haavoittuneet tuodaan hoitoon tapoja ja keinoja kaihtamatta!

Vastasisitoiminta on muistettava - nuotionkin jäljet on peitettävä!

Ravinnon valmistustaito luonnosta tuo itselut- tamusta!

Suoja ja tulen teko pelastaa!

Kuvat: Timo Kallio

ni ja jalan kuljettava matkaa kertyi noin 40 km josta evakuointia 5 km. Näin saatiin lyhyessä ajassa sotilaat kokemaan omat rajat ja selviytymisen olennaisimmat tekijät.

Opetuksen ohjenuorana ja ravinnon määränä olikin tämä teoriaopetuksen aikana tullut esimerkki:

Ihmisellä on käytettävissä noin viikon ajan 5000 kcal energiaa, jos syö 500-1000 kcal hiilihydraatteja vuorokaudessa ja juo 3-4 litraa vettä. Tämä tarkoittaa, että voit tehdä päivän aikana esimerkiksi seuraavaa. (MATINE tutkimus)

- Perusaineenvaihdunta n. 1500 kcal (Kylmä +300 kcal)
- Hiihdät 8 km = 1000 kcal
- Haet ja teet tulipuut 1h = 700 kcal
- Teet tulet 1/2 h = 100 kcal
- Laitat ruokaa 1 h = 200 kcal
- Rakennat lumikiepin 1 h = 700 kcal
- Nukut 4 h = 40 kcal
- Palelet 1 h = 400 kcal

Yhteensä: 5000 kcal

Jos teet tätä enemmän loppuu toimintakyky täysin!

Harjoitukseen osallistui yhdeksän uutta nuorta ammattisotilasta. Osallistujia oli kaikista Jääkäriprikaatin perusyksiköistä.

Kouluttajina kurssilla toimi Sisikomppaniasta yliluutnantti J Väliho, ylikersantti S Aikio ja ylikersantti J Saikkonen. 1. Jääkärikompaniasta kouluttajana oli kersantti A Salonen. Salonen oli kurssimme kasvattaja viime syksyltä. Oli hieno huomata Salosen osalta, miten viime vuoden viikon mittainen kurssi ja Salosen vuoden omaehtoinen itseopiskelu olivat saaneet aikaan. Kurssin päätavoitteitahan on saada uusille työntekijöille alueemme erityispiirteisiin kuuluvaa oppia ja näin Salonen osaamisellaan kertoo kurssin hyödystä.

Vierailevia kouluttajia saimme onneksemme vartiostosta vääpeli A Vihreälän muodossa. Vääpeli Vihreälä koulutti maastos-

sa koiraa ja sen ohjaajaa vastaan toiminnasta tiukan koulutusiskun kurssilaisille.

Kurssi järjestettiin siis kolmatta kertaa henkilökunnalle ja nyt ilman varusmiesten osallistumista. Kurssi on saanut erittäin hyvän palautteen oppilailta joka kerralla.

Esimerkki vastauksista palautteen kysymykseen:

Miten koit harjoituksen hyödyn ja vaikutuksen selviytymiseesi tulevasta sotilastehtävistä?

– Harjoitus ja siellä opitut asiat tulivat käytännössä kaikki uutena asiana ja koin ne erittäin hyödylliseksi tulevaisuutta varten. Opitut asiat olivat sellaisia, jotka jokaisen sotilaan tulisi hallita mahdollista selviytymistilannetta varten.

– Kyllä tästä hyötyä oli.

– Antoi pohjan selvitä sotilaan tulevissa tehtävissä. Varsinkin sotilaan ongelmatilanteissa, joissa on rasituksen alaisena.

– Harjoituksesta on hyötyä tulevan kannalta.

– Olin käynyt vastaavan kurssin. Hyvää kertausta.

Kurssin tarkoitus on ymmärretty oppilaiden keskuudessa erittäin hyvin. Kurssin vaikutus on taas nähty erityisesti varusmiesten toimintakyvyssä loppupalveluksen harjoituksissa.

Kurssin nimi voisikin hyvin olla toimintakykykurssi, koska oppi keskittyy hyvin paljon toimintakyvyn säilyttämiseen, vaikka oltaisiin selviytymistilanteessa. Tällöinkin on muistettava meidän sotilaiden päätehtävä, joka on aina paras pyrkimys tehtävän loppuun suorittamiseen. Henkilökohtaista sotilaan toimintakyvyn säilyttämiskykyhän voimme varmasti kiistat-

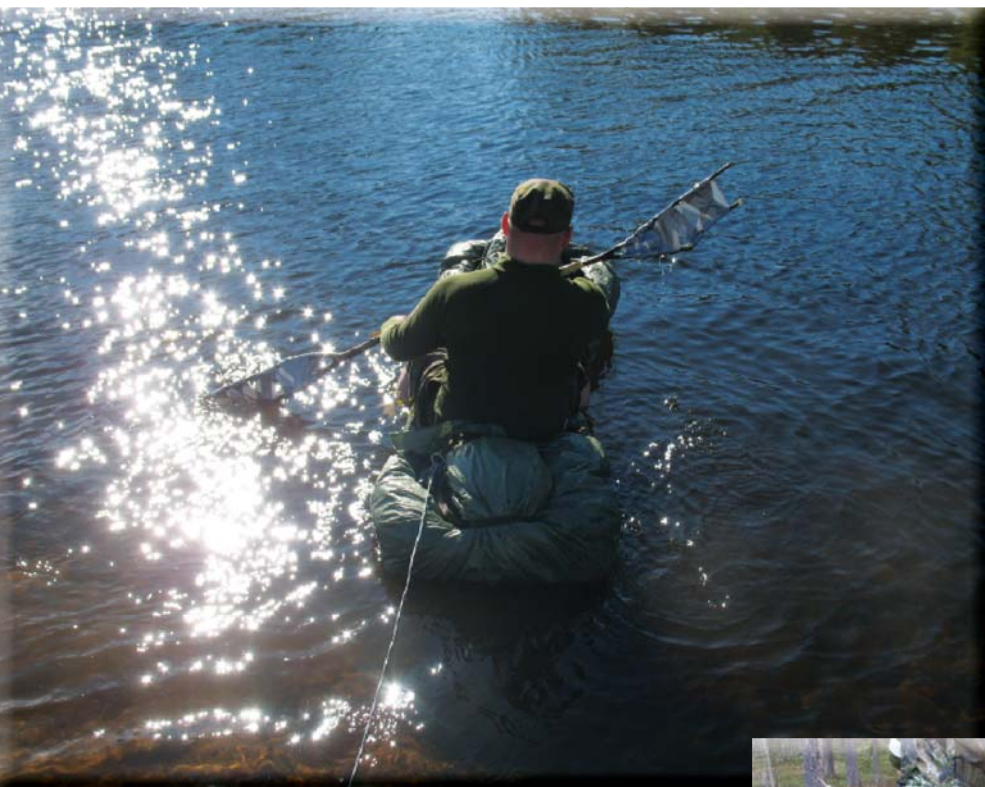
ta pitää suomalaisen sotilaan vahvuutena kautta pitkän sotilashistoriamme. Tällä kurssilla pyrimme edelleen säilyttämään tämän kyvyn ja osaamisen suomalaisen sotilaan tärkeänä aseena. Meillä täällä laajalla alueella arktisissa oloissa taistellessa tämä osaaminen varmasti vain korostuu.

Kurssia on myös kehitetty saadun palautteen ja kokemusten perusteella. Pyrkimys on ollut vielä enemmän tilanteeseen sidottu toiminta ja opettavien asioiden yhdistäminen tilanteeseen. Tämän syksyn kurssilla olemme taas askeleen edellä. Opetusmateriaali koulutusohjeineen alkaa olla koulutettavan henkilökunnan osaamisen ja laajuuden lisäksi erittäin hyvällä tasolla. Tästä on varmasti hyvä jatkaa edelleen kurssin kehittämistä.

Kurssi on myös herättänyt laajaa kiinnostusta puolustusvoimissa. Sen saimme ylikersantti S Aikion kanssa todistaa ollessamme Maasotakoulussa Lappeenrannassa Maasotakoulussa oppilaina. Tällöin kuulumme usein eriyhteyksissä ja eri ammattiryhmiltä tästä selviytymiskurssista ja siihen osallistumismahdollisuuksista. Pidimme myös omalle kurssillemme koulutusiskun aiheesta. Se sai erityistä kiitosta ja kiihdytti kiinnostusta Jääkäriprikaatissa pidettävään kurssiin.

Tämän syksyn jälkeen meillä on taas uusia nuoria ammattisotilaita joilla on parempi kyky ja ymmärrys meidän erityispiirteistä, sekä osamisesta.

Kiitos kuuluu kaikille osallistuneille kouluttajille ja oppilaille! Suomalaisten sotilaiden kanssa on sitten hieno toimia!

Arktisen koulutuksen niksipalsta

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

Pakkikoukku

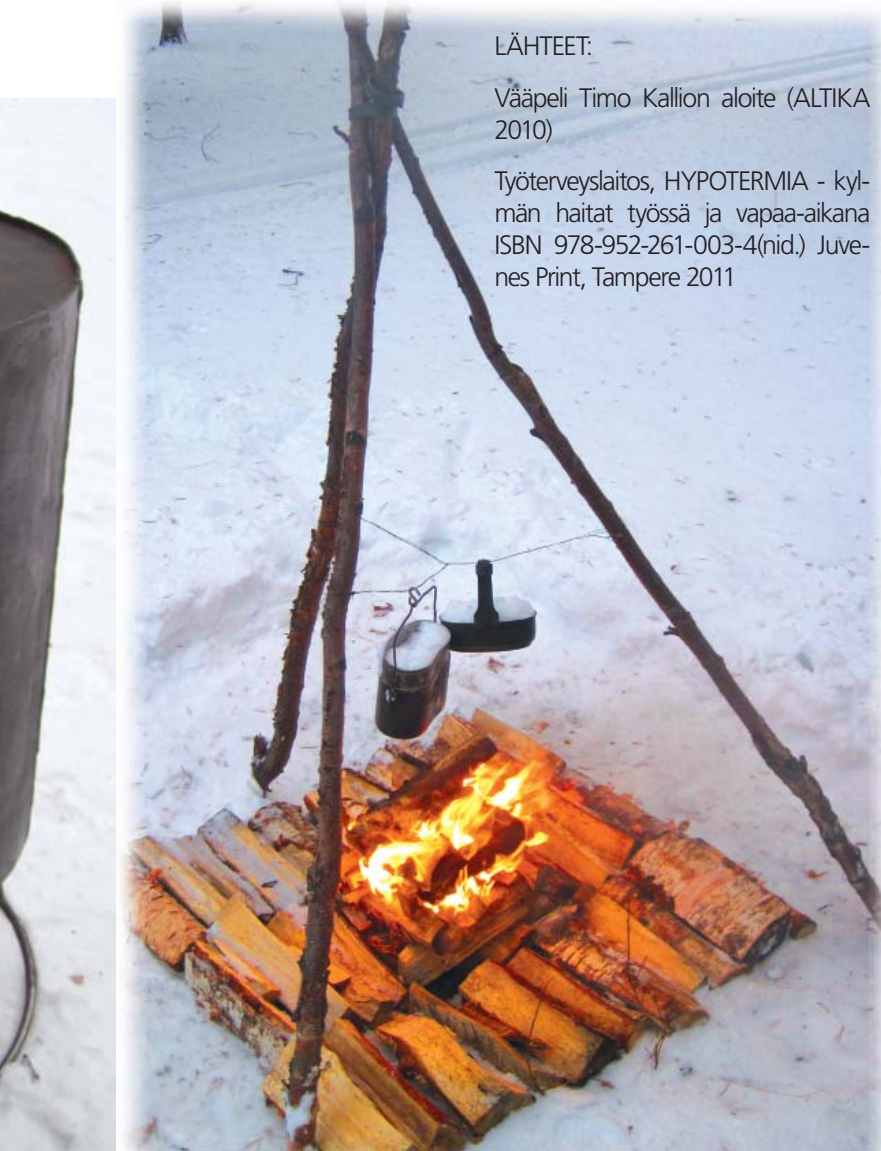
vuorokaudessa. Osa tarvittavasta nesteestä saadaan kiinteän ravinnon kautta, mutta hikoillessa poistuvan nesteen korvaamiseksi on nähtävä kuitenkin vaivaa, koska juotavan nesteen lämpötilan tulisi olla n. +25°:ista. Eli juotava neste on talviolosuhteissa sulatettava ja lämmitettävä ennen nauttimista ja lisäksi olisi hyvä lisätä nesteeseen pieni osa joko mehua tai urheilujuomajauhetta joka edistää nesteen imeytymistä elimistöön.

Telttamajoituksessa lämmin neste nautittuna juuri ennen nukkumaan käymistä auttaa todistetusti nukahtamisessa. Pakissa

nestettä voi lämmittää myös kenttäpulloon ja käyttää kenttäpulloa kuumavesipullona makuupussin jalkatilassa. Myös jalkojen lämpötilalla on todistetusti merkitystä nukahtamiseen ja unen laatuun.

Pakkikoukku on vanha ja yksikertainen keksintö, joka mahdollistaa olemassa olevien välineiden tehokkaan käytön nesteen lämmittämiseksi. Koukku voi olla valmis niklattu koukku tai sen voi valmistaa rautanaulasta tai linnoittamislångasta.

2000 - luvun alussa Jääkäriprikaatissa suoritettavat kenttätutkimukset osoittivat nesteen saannin merkityksen yhdeksi tärkeimmistä asioista pidettäessä yllä sotilaan toimintakuntoa. Rasituksen alaisena toimittaessa, kohoaa taistelijan nesteen tarve jopa 4 - 6 litraan

LÄHTEET:

Vääpeli Timo Kallion aloite (ALTIKA 2010)

Työterveyslaitos, HYPOTERMIA - kylmän haitat työssä ja vapaa-aikana ISBN 978-952-261-003-4(nid.) Juvenes Print, Tampere 2011

Koulutus perusyksikössä, 1. Jääkärikomppania

1. Jääkärikomppaniassa koulutetaan sodanajan iskuportaani joukkoja - Jääkärikomppanioita. Hie-man yli kahdellesadalle alokkaalle koulutetaan taistelijan perustaidot kahdeksan viikon pituisella peruskoulutuskaudella 5-6 alokasjoukkueessa. Peruskoulutuskauden jälkeen miehistö erikoistuu omaan sodan ajan tehtäväänsä. Erikoiskoulutuskauden kurssit ovat yksikössä joukko-osaston monipuolisimmat; jääkärikurssi, konekiväärimieskurssi, tarkka-ampujakurssi, tiedustelukurssi, taistelulähettiläkurssi, taistelupelastajakurssi, pioneerikurssi, viestimieskurssi, tulenjohtomieskurssi, panssaritorjuntamieskurssi (NLAW), huollon ja kuljetuspuolen kurseja unohtamatta. Kun oma erityisosaaminen on hankittu, keskitytään partio- ja ryhmäkoossa toimimiseen. Erikoiskoulutuskauden oppeja mitataan yön yli kestäväällä koulutushaaratutkinnolla, jossa taistelijat pääsevät kokeilemaan omaa fyysistä ja henkistä kestävyyttä.

Joukkokoulutuskaudella jääkärikomppania toimii sodanajan kokoonpanossa ja hitsautuu toimivaksi sotakoneeksi. Partioista on muodostunut ryhmiä, ryhmistä

joukkueita ja lopulta joukkueista jääkärikomppania. Koulutusta annetaan kolmessa jääkärijoukkueessa, huoltojoukkueessa ja komentajajoukkueessa.

Varusmiesjohtajien rooli korostuu joukkokoulutuskaudella. Johtajat pääsevät johtamaan jopa 56-miehen joukkuetta harjoituksissa. Monipuolistunut kalusto pimeätoimintavälineineen, lähiraadioineen ja taistelunjohtajajärjestelmineen haastaa johtajat omaksumaan uutta tietoa nopeasti, mutta toisaalta luo johtajille parempaa tilannetietoa ja johtamisen työkaluja. Onnistuneet johtajavalinnat ja motivoituneet varusmiesjohtajat ovat yksikön koulutuksen ja myöhemmin sodan ajan komppanian kulmakiviä.

Taistelutavan uudistus on haastanut yksikön henkilöstön jääkäriyhtymän tunnustelijat taistelija-aina yksikön päällikköön kehittämään toimintaa nykyaikaiseen malliin. Uudistumisen myötä yksittäisten jääkärikomppanian taistelijoiden tehtäväkirjo on monipuolistunut huomattavasti ja uusia haastavia, mutta mielekkäitä tehtäviä on tullut aikaisempaa enemmän.

Kokeilutoiminta on tuonut oman värinsä yksikön koulutukseen: taistelunjohtajajärjestelmä A, mönkijäkokeilu, kranaatinheitintela-ajoneuvokokeilu ja HNMKY:n pilottihanke ovat olleet osa niin varusmiesten kuin henkilökunnan toimintaa.

213-saapumiserän poikkeuksellisen hyvä yhteishenki ja asenne ovat mahdollistaneet täysipäiväisen koulutuksen etenkin taisteluumaharjoituksissa. Hyvin motivoitunut joukko on kyennyt suoriuttamaan haastavatkin harjoitukset kiitettävästi. Osallistumisprosentit ovat tietyissä harjoituksissa yllättäneet positiivisesti jopa yksikön henkilökunnan.

Valmistautuessa kahteen saapumiserän viimeisistä sotaharjoituksista uskon syvästi, että tämä hyvähenkinen komppania tulee saavuttamaan tavoitteensa: kykenee täyttämään menestyksellisesti taistelutehtävänsä vähintään kahden viikon ajan jatkuvassa taistelukokemuksessa ja käyttämään kaikki voimavaransa yhtämittaisesti 3-4 vuorokautta kestävässä vaativaan ratkaisutaisteluun.

Kuva: Samuel Satomaa

Voimavarana asenne

Heinäkuisena aamuna kännykän herätyskello soi, kovan puhelimeni tyynyn alta ja vilkaisen kelloa. Aamukahvia juodessa tilanne realisoituu ajatukssissani, kesäloma on ohi ja jonkin ajan kuluttua bussi lähtee kohti uusia kokemuksia ja uusia naamoja Sodankylään Jääkäriprikaatiin. Kavereilta olin kuullut paljon tarinoita ja kokemuksia palveluksesta, mutta ei sitä osannut oikeanlaista kokonaisuutta muodostaa päähän siitä, että millaista täällä todellisuudessa on.

Alussa kaikki oli uutta ja ihmeellistä, oppitunteja oli todella paljon, siellä kuitenkin alkoi saada jo mielikuvaa millaista arki tulee olemaan palveluksen aikana. Palveluksen alkupuolella varsinaisia taisteluharjoituksia odotti innolla, sillä aluksi luonnollisesti opetettiin enimmäkseen vain sotilaallista käyttäytymistä. Aika kului ja kun käyttäytyminen saatiin jo sotilaalliselle tasolle, oli vuorossa vala ja nimitys alokkaasta jääkäriksi. Ensimmäinen yö metsässä on jäänyt

hyvänä muistona mieleen. Ampumaratapäivän jälkeen pyöräilimme joukkueen kanssa meille suunnitellulle majoituspaikalle. Sissitelta pystyyn ja nukkumaan. Ensimmäistä kertaa myös piirrettiin kipinä-/lähivartiovuoro, oman muistin mukaan tein yhden vuoron hiukan puolen yön jälkeen. Istahdin kannonokalle ja tuumasin että tässä tarkkaillen saan hetken olla rauhassa pelkästään omien ajatusten kanssa. Silloin itselleni oli tullut jo sellainen tunne, että motivaationi ei riitä johtajakoulutukseen, vaan haluan palvella hyvällä asenteella 165 vuorokautta.

Ensimmäinen pidempi harjoitus oli Kyläjärvellä, ampumaharjoitus. Kyseisesti harjoituksesta johtajat kertoivat, että se tulee olemaan yksi armeijan parhaimpia harjoituksia. Ja siellä sai tehdä ne harjoitukset kovilla panoksilla mitä oli jo pitkään kasarmien läheisyydessä harjoiteltu todella paljon. Parhaimpana jäi mieleen taistelija-parin kanssa hyökkääminen. Ammunnan valvoja kulki takana ja seurasi ammuntaa, kun taistelija-

parin kanssa edettiin lyhyin syöksyin eteenpäin, edessä nousi maalitauluja jotka esittivät vihollisen jalkaväkeä. Onnistuneen laukauksen jälkeen maalitaulu kaatui, eli laukaus oli osunut määränpäähän. Siitä pienestä negatiivisesta fiiliksestä ei ollut tietoaakaan, joka oli joskus kasarmien läheisyydessä harjoiteltaessa, kun vettä tuli taivaalta ja väsymys painoi. Osittain kylä nuo negatiiviset fiilikset johtuivat aina omasta virheestä, ei ollut osannut pukeutua oikein, eikä ollut malttanut nukkua silloin kun siihen oli mahdollisuus.

Peruskoulutuskauden lopulla istuin auditoriossa, niin kuin kaikki muutkin yksikössä olevat henkilöt, jotka olivat paikalla, tunnelma oli jännittänyt. Edessä oli tieto siitä, minkälaista koulutusta tulee saamaan. Aluksi tuli vain tietoa siitä ketkä lähtevät johtajakoulutukseen. Silloin sain tiedon että kotiutumispäiväni oli 19.12.2013. Varsinaista erikoistumista ei vielä kerrottu vaan siihen vielä kysyttiin uudelleen halukkuudet.

Jonkin ajan kuluttua sain tietää, että sodanajan joukoissa olen huoltojoukkueessa sotilaskeittäjän

tehtävissä. Maine sotilaskeittäjistä ei ole kovinkaan ruusuinen, ainakin tuntui että jo reserviin lähteneet varusmiehet eivät arvostaneet sitä tehtävää tarpeeksi paljon. Kyseessä on kuitenkin todella tärkeä osa taistelevaa joukkoa. En antanut ennakkoluulojen vaivata vaan jatkoin palvelusta positiivisin mielin, olin kuitenkin saanut sen tehtävän mikä oli toiveissa toisella sijalla. Kurssilla tuli paljon uutta asiaa huoltojoukkueen käyttäytymisestä harjoituksissa ja ruoan valmistuksesta, iso osa kurssista harjoiteltiin oikeaoppista ryhmittymistä ryhmäkoossa. Kurssin lopussa pidettiin ryhmien välinen kilpailu, jossa saatiin aikaa 30 minuuttia ryhmittä alueelle. Voittohan sieltä meidän ryhmälle tuli ja kahvilippujen lisäksi saatiin hyvä fiilis siitä, että voitettiin joukkuekaverit ja toisen yksikön ryhmä. Minut valittiin lopuksi kurssin priimukseksi.

E-kauden lopussa ja J-kausi oli suurimmaksi osaksi pidempiä harjoituksia. Paljon metsässä yöpymistä ja metsässä toimimista. Rythmi harjoitusten ja kasarmielämän välillä oli oikeastaan sellainen että viikko metsässä, viikko kasarmilla, viikko metsässä ja niin edelleen. Leiriviikkoihin alkoi tottua ja kasarmiviikoilla oli mahdollisuus myös käyttää ansaittuja kuntoisuuslomia, se teki monesti ne viikot normaalia lyhemmiksi. Hyvänä kokemuksena jäi mieleen myös Sarri-

järven ampumaharjoitus. Maanantaista perjantaihin kestänyt harjoitus oli ensimmäistä kertaa vähän kauempana ja entuudestaan tuntemattomassa maastossa.

Tällä hetkellä joukkuekaverini alkoivat juuri pakata joukkueen kalustoa pyöräajoneuvoihin. Jäljellä on enää Lapin jääkäripataljoonan harjoitus ja loppusota. Näiden kyseisten harjoitusten ajan kun saa vielä pidettyä motivaation hyvänä niin voi sanoa että kyllä tämä armeija on ollut hieno kokemus, se vain vaatii oikeanlaisen asenteen.

Kaikki loppuu aikanaan, niin myös minunkin varusmiehen työurakka Sodankylässä Jääkäriprikaatissa ensimmäisessä jääkärikomppaniassa näin rauhan aikana. Tutuksi tullut oma pehmeä punkka vaihtuu siihen omaan sänkyyn jossa on mielellään lomaöitä nukkunut.

Vaikka täällä on ollut kokonaisuutta ajatellen helppo olla ja aika on mennyt kohtalaisen nopeaa, kyllä sitä joulua odottaa tänä vuonna erilailla mitä edellisenä vuotena.

On täysin sinusta itsestäsi kiinni, millainen palvelus sinulla tulee olemaan. Oikeanlainen asennoituminen asepalvelukseen on merkittävin osa sitä, millainen kokemus armeija on sinulle.

Kuvat: Samuel Satomaa

Joukko-osastokilta valmistautuu varuskunnan juhluvuoteen

Jääkäriprikaatin joukko-osastokilta, Jääkäriprikaatin Kiltä ry, valmistautuu elokuun 2014 alussa vietettäviin Sodankylän varuskunnan 50-vuotisjuhliin yhdessä Jääkäriprikaatin kanssa. Tuon saman viidenkymmenen vuoden ajan on myös killan kotipaikkana ollut Sodankylä. Siirtyminen Sodankylään oli paikkakunnalle ja joukon mukana siirtyneelle henkilöstölle sekä varusmiehille suuri muutos, muutenkin kuin vain siirtymismatkan 700 kilometriä osalta. Siirryttiin 1880-luvulla rakennetuista kasarmeista uusiin, osin vielä keskeneräisiin, moderneihin majoitustiloihin Jääkärien kaupungista Vaasasta maaseudulle, jossa harjoitusalueet avautuivat suoraan kasarmin pihalta. Rakennustyöt Sodankylässä olivat alkaneet jo vuonna 1959 ja jatkuivat vielä pitkään tänne elokuun alussa 1964 siirryttäessä. Samalla alkoi muutos Pohjanmaan Jääkäreistä Lapin Jääkäreiksi, joka vahvistettiin heinäkuun alusta 1966 alkaen joukko-osaston nimenmuutoksella.

Joukko-osastolehti Etupyörä, jonka julkaiseminen oli aloitettu sotien jälkeen uudelleen Vaasassa vuonna 1961, kertoo ainakin viidessä uuden alun jälkeisessä vuosinumerossaan tuntemuksia siirtoon valmistautumisesta, sen toteutuksesta, uuteen ympäristöön kotiutumisen ja uuden kotipaikkakunnan esittelystä. Hyvin on kotiutuminen Sodankylään sujunut, Lapin omaksi joukko-osastoksi, vaikka ennen siirtoa osa henkilöstöstä eri syistä jäi entiselle sijoituspaikkakunnalle tai siirtyi muuten uusiin tehtäviin. Nykyisin Sodankylän varuskunta Jääkäriprikaatin kotivaruskuntana on varauksetoman tyytyväinen nykyisiin ja tulosoleviin kehitysnäkymiin puolustusvoimien uudistuksen keskellä.

Jääkäriprikaatin Kiltä on perinteidenvaalinnassaan pitänyt korkeaa profiilia järjestämällä Jääkäriprikaatin tuella jo viisi juhlaperinnepörämarssia Jääkärien kulkuvälinein, sotilaspolkupyörin joukon si-

joituspaikkakuntien välillä. Nyt on valmisteilla kuudes marssi, varuskunnan 50-vuotista historiaa juhlistaen 03. – 08.08.2014 Vaasasta Sodankylään alkuperäistä siirtymisreittiä mukailen. Juhlaperinnepörämarssiperinne alkoi kapteeni evp Matti Nikulan aloitteesta kesällä 1994, kun hänelle ei oltu vuonna

1964 suotu pyöräilymahdollisuutta Vaasasta Sodankylään. Tuolloin varuskunta saavutti 30-vuoden "kilometripylvään" Sodankylässä ololleen. Seuraava perinnemarssi jääkärien liikuntavälinein toteutettiin vuoden 1997 kesän alussa

Terijoelta Lappeenrannan, Vaasan ja Tornion kautta Sodankylään – 1 377 kilometriä, aikaa neljä vuorokautta julistaen maamme itsenäisyyden 80 vuotta. Marssiperinne jatkui sitten jo vuonna 2001, jolloin juhlinnan aiheena oli paitsi Lapin Jääkäripataljoonan 80-vuotinen historia, myös Sodankylän veteraanimatrikkelin julkaiseminen. Reitti kulki Lappeenrannasta Ilomantsin, Kuhmon, Suomussalmen ja Kemijärven kautta Sodankylään – 1 022 kilometrin verran. Lähellä oli tuolloin jo vuosi 2004, jolloin marssiperinne jatkui Sodankylän varuskunnan 40-vuotisen historian juhlistamisena. Ennen tätä toteutetuilla perinnemarsseilla osallistujamäärä oli ollut ryhmän suuruusluokkaa, mutta nyt 2004 ylettiin jo 45 pyöräilijään. Luonnollisesti tämä juhlarossi suoritettiin Vaasasta Sodankylään. Tälle marssille osallistui kaikkiaan viisi everstiä. Matkaa kertyi tuo tuttu 700 kilometriä, päättyen juhlaan tuloohimarssiin yhdessä sen ajan nykyjääkärien kanssa Sodankylässä. Erikoista paraatissa oli, että tuon ohimarssin vastaanottajana yhdessä silloisen varuskunnan päällikön sijaisen, everstiluutnantti Raimo Sevónin kanssa, otti vastaan viime kesänä 90 vuotta täyttänyt, vuoden 1964 kunnanhallituksen varapuheenjohtaja, opetusneuvos Kauno Laine. Hänen toivotaan jaksavan olla läsnä vielä tulevan elokuun 08. päivänä vastaavassa kunniantehtävässä, ainoana Sodankylän vuoden 1964 aikaisista kunnallisista vaikuttajista.

Jääkäriprikaatin Kiltä ry juhli vuonna 2012 omaa 50-vuotistalvaltaan ja siirtyi juhlaa varten jääkärien välinein juhlimaan tätä perustamispaikalleen Vaasan Upseerikerholle 27-juhlaperinnepöräilijän voimin. Toki juhlijoina oli näiden lisäksi vajaa sata. Marssi siis suoritettiin nyt Sodankylästä Vaasaan ja juhla juhlittiin perinnejoukon ensimmäisen kunniamarssin säveltäjän Toivo Kuulan syntymäpäivänä 07.07. Vaasan Upseerikerholla, vain 500 metrin etäisyydellä hänen synnyinkodistaan, joka on Vaasan varuskunnan päävartiorakennuksen vieressä.

Kaikki nämä viisi jo toteutettua juhlaperinnepörämarssia ja valmisteilla oleva kuudes marssi

elokuun alkupäivinä on toteutettu perinnejoukko-osaston Jääkäriprikaatin tuella ja erittäin hyvässä jääkärihengessä. Valmisteilla olevalle VI marssille on jo ilmoittautunut osallistujiksi kaksikymmentä perinneyöriilijää, joten vielä noin kymmenellä halukkaalla on mahdollisuus ilmoittautua. Lisätietoa on luettavissa Killan kotisivuilta www.jprkilta.fi.

Killan hallitus toivottaa kaikille Etupyörän lukijoille ja jäsenille hyvää alkanutta varuskunnan 50-vuotisjuhluvuotta – pidetään yhteyttä!

Tässä yhteydessä lienee tarpeen luetella kunnioituksesta killan lippua korkealla pitäneiden pyöräilijöiden nimet, ilman siviilitehtävää tai sotilasarvoa tiedoksi lukijoille. Alkuun on merkitty kuinka monella marssilla henkilö on ollut mukana:

Kuusi pyöräilyä : Matti Nikula, Kauko Salmela, Viisi pyöräilyä: Pekka Hautala, Kari Kangas, Yrjö Qvarnberg, Niilo Tasala. Neljä pyöräilyä: Matti Aho, Aarre Asiala, Martti Hautala. Kolme pyöräilyä: Petri Erholtz, Heikki Jänkälä, Heikki Kankaanpää, Kalle Qvarnberg, Pasi Virta. Kaksi pyöräilyä: Ahti Kangas, Jorma Pöllänen, Maila Korhonen, Teuvo Kangas, Mikko Somero, Esa Pulkkinen, Reino Paldanius, Tommi Nikula, Reijo Huhtala, Ilkka Välimaa, Pekka J Heikkilä. Yksi pyöräily: Markku Aherto, Esko Ahola, Hannu Aikio, Juhä Aikio, Risto Alakärppä, Jari Haavisto, Martti Hallasuo, Timo Hautala, Martti Huhtamäki, Pauli Kangas, Ensio Korkeaniemi, Ahti Korvanen, Mauri Koskela, Emilia Wedman, Petteri Koskinen, Veijo Laine, Jan Laukka, Jorke Laurikkala, Pekka Majuri, Jari T Ojala, Mikko Oksanen, Marko Peippo, rjö Peltola, Viljo Pesonen, Jouni Pyhäjärvi, Ismo Rieki, Pentti Ruotsalainen, Raimo Sevón, Lauri Sukula, Henrik Sukuvaara, Jaakko Sääskilahti, Jyrki Vaaramo. Kirittäjät Vaasan Sotilasläänin Esikunnasta v. 2004: Jorma Jokisalo, Seppo Ala-Holma, Hannu Härö, Jukka Kallio, Matti Leskelä, Markku Nisula, Reijo Putkinen, Tomi Sihvonen; Huolto ja järjestelyt: Pekka J Heikkilä (6HJ), Jarmo Alatalo (3H), Veijo Pesonen (1H), Jorma Kitunen (1H), Juha Salmela (1J)

Kuvat: Pekka J Heikkilä

Kahvila etulinjassa

Jatkosodan alku oli rauhoittunut asemasodaksi. Sitä puolestaan oli jatkunut jo jonkin aikaa. Jalkaväkirykmentti 7, eversti Adolf Ehrnroothin rykmentti, Tyrjän rykmentti – rakkaalla lapsella on monta nimeä – oli asettunut Karjalan kannaksella Rajajoen toiselle puolelle Suur-Harvasuon laidalle.

Pientä vihaa pidettiin suon yli. Käytiin tunnusteluretkillä ja niin tekivät myös naapurit suon toiselta puolelta. Harrastivat mm. vanginsieppauspartioita, ja kun eivät onnistuneet toimissaan ja menettivät miehiään, roiskivat tykeillä petty-mystään sinne tänne...

Kannaksen kesä oli kukkeimmillaan. Korsuissa ei viihtynyt, piti päästä ulos, raitiiseen ilmaan ja auringonpaisteeseen. Muodostui korttirinkejä sinne tänne avotai-vaan alle, kokkailtiin korviketta ja muutakin, jos sattui olemaan.

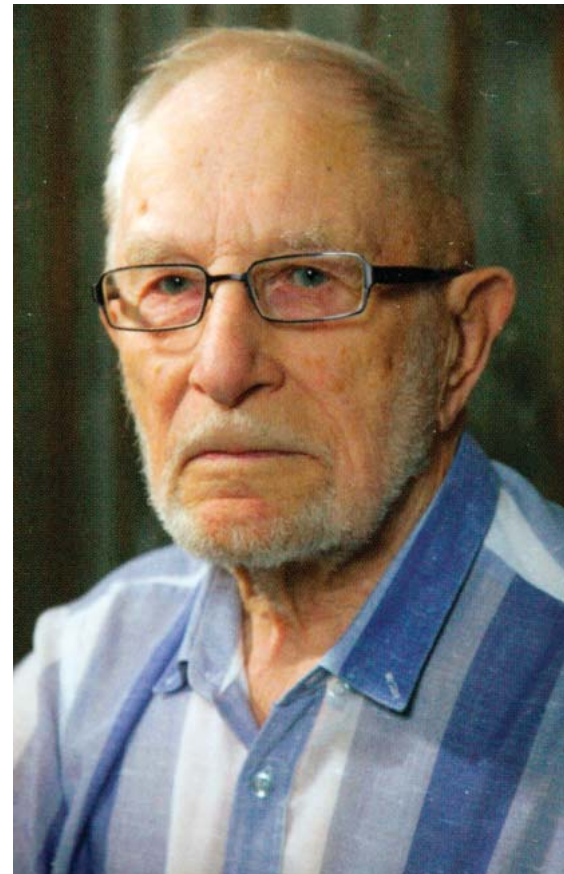
Minua ja muutamaa muuta kav-
veria ei kortinpeluu huvittanut. Sitä vastoin olimme kehittäneet kir-
jehyökkäyksen kotirintamaan päin. Aseveljiltä olimme saaneet heidän tuntemiensa tyttöjen osoitteita. Ja niin oli alkanut kirjeenvaihto vailla vertaa. Minullakin taisi olla yhtä aikaa puolenkymmentä kirjeenvaihtokav-
veria, ja sen lisäksi jelpasin kirjekon-
septeilla kavereita, joiden kynä ei oikein hyvin luistanut.

Kirjeistä oli hyötyä muutoinkin kuin vain ajankulu. Vastalahjaksi kirjeitämmä saaneet tytöt lähettivät myös paketteja. Tuli sukkaa ja kinnasta. Sitten myös ihan elintarvikkeita. Käytimme, paha sanoa,

kotirintaman auttamishalua härs-
kisti hyväksemme. Kun vähän vih-
jasi makeannälkänsä, niin jo pa-
luupostissa oli kuivakakkupalanen tai jopa oikeaa kahvia joltakin län-
sirajan tyttäreltä. Kahvi oli tieten-
kin papuina, mutta osasimmehan toki jauhaa kypsät kahvinpavut so-
pivan hienoiksi. Tyhjää pulloa sii-
hen vain tarvittiin ja puhdas laatta-
kivi alustaksi. Hyppysellinen oikeaa
kahvia, vaikka karkeina rakeinakin ja sekoitettuna korvikkeen jouk-
koon teki sävöksen. Piti vain keit-
tellä tavallista kauemmin.

Niin sattui, että kotirintamalta tulleen paketin sisältönä ollut kak-
kupalanen pääsi meiltä homeh-
tumaan. Ei ollut jääkaappia, mis-
sä olisi voinut säilyttää ylimääräi-
siä sapuskoita. Yritimme toki ra-
putella homeetta pois ja maistella, mutta ei tuntunut hyvältä. Vahin-
ko mikä vahinko. Tietenkin motko-
timme muonakuskille, joka toimi myös postinjakajana, että kotirin-
tamapaketteja ei pitäisi piimätel-
lä siellä töpinässä niin että sisällöt homehtuvat: mutta postimiehellä oli vastaus valmiina. Sanoi, että ei häntä ole postimieheksi koulutet-
tu. Tässä muutenkin on joutunut tuomaan juuri tähän yksikköön ja teille paketteja, niin ettei kuor-
maan paljon muuta mahdukkaan.

No, jotain täytyi keksiä, ettei vahin-
ko toistuisi. Niinpä perustimme kahvilan, etulinjan kahvilan. Kortti-
rinkien porukka ei itse ehtinyt kor-
vikkeitaan keitellä, olivat niin kiin-
tyneitä sökön peluuseen tai poke-
riin. Siinäpä asiakaskunta, varsin-

kin ne, jotka sattumoisin ja vuoro-
laan korjasivat hyviä potteja.

Homma alkoi luistaa. Pakinkan-
nellisesta oikealla kahvilla höystet-
tyä korviketta maksettiin tinkimäl-
lä, varsinkin jos maksajana oli raha-
mies. Kun kahvin viejällä ja tuojal-
la oli vyöllään suhteellisen puhdas
jalkarähti, hän kävi ihan siviilikahvi-
lan oikeasta tarjoilijasta. Korttirin-
gissä hyvän potin saanut antoi hän-
nelle ihan rikkaa.

Rykmentin komentajalla Adolf
Ehrnroothilla, Kauniilla Tolvilla, Aa-
tulla oli tapana kuljeskella yksik-
könsä laidoilla korsuissa, yhdys-
hautoissa, jopa eteentyönnetyis-
sä pesäkkeissä. Hänelle yritettiin
tehdä työpaikkailmoituksia, mut-
ta eipä hän tuntunut niistä välittä-
vän. Sanoi, että lepo vain ja taputti
olalle. Sillä tavalla ei tehnyt patal-
joonan komentaja, ei komppanian
päällikkö, tuskin joukkueen joh-
tajakaan. Kumma mies. Toisaalta
piti välitkaa ja toisaalta oli yksi
meistä sotilasarvoltaan alimmista.

Tarkastusretkillään komenta-
ja eräänä aurinkoisena päivänä
osui myös meidän joukkueemme
korsukartanolle ja meidän etulin-
ja kahvilaamme. Kortinpelaajat
panivat nuhraantuneet korttinsa
piiloon. Noustiin seisomaan, ky-
hättiin asentoa ja tehtiin työpaik-
kailmoitus. Minä vein komentajal-
le pakinkannessa oikealla kahvilla

höystettyä korviketta. Hän oli pian
tilanteen tasalla. Että ihan kahvi-
la, hän kysyi. Ja oikeaa kahvia kor-
vikkeen joukossa, hän totesi, kun
maistoi pakinkannen sisältöä.

Että sellainen tapaus. Ns. etu-
linjassa asemasodan aikana.

Myöhemmin sain siirron ryk-
mentin esikuntaportaaseen, aivan
rykmentin jääkärijoukkueeseen.
Siinä olin konepistoolimiehenä mu-
kana Siiranmäen viivytystaistelut ja
lopulta myös haavotuin erässä lä-
hitaistelukahakassa. Mutta sitä en-
nen, asemasodan vielä kestäessä,
jouduin Aatun kanssa pariaksi vii-
koksi päivittäiseen kosketukseen.
Rykmentin valistusupseeri, Mat-
ti Kuusi, sittemmin siviilissä peräti
akateemikko, oli lähtenyt suoritta-
maan jotain opinnäytettä pääkau-
punkiin ja kelpuuttanut meikäläi-
sen rykmentin rintamalehden, päi-
vittäin ilmestyvän, kaikkiin korsui-
hin jaettavaan parin liuskan sisäl-
töisen lehden toimittajaksi. Ennen

”painoon” eli ennen monistetta-
vaksi menemistään, lehden sisäl-
tö piti viedä komentajan tarkastet-
tavaksi. Niissä toimin jouduin käy-
mään Kauniin Tolvin komentopai-
kalla päivittäin.

Eräällä sellaisella reissulla ko-
mentaja tarjosi minulle kahvit. Oi-
keaa kahvia. Ja muisti entisiä. Sa-
noi, että kalat kaloina.

Kahvikalaasit eivät päätyneet
vielä tähänkään, eivät liikimain-
kaan. Kun rauhan tultua alettiin
järjestää asevelitapaamisia, milloin
Hesassa, milloin Turussa ja muu-
allakin ja JR 7:kin niitä järjesti ja
Adolf Ehrnrooth oli tietenkin mu-
kana ja tervehti kaikkia kädestä pi-
täen, niin minun kohdallani hän
muisti aina muinaiset kahvisteluta-
paukset.

Taannoin täällä Sodankyläs-
sä tavattiin Kauniin Tolvin pojan,
Hans Adolfin perhettä. Käytiin
ihan toisissamme. Ja juotiin kah-
vit, paitsi Eemeli, Hans Adolfin pik-

TAALTA
JOSPAKIN

on nimeltään
runokokoel-
ma, joka
pari päivää
sitten il-
mestyi kaup-
poihin. Te-
kijöinä on
90 rintama-
soveltaja,
joista neljä
on siviililä-
isiä. (Vie-
kosta on Veikko
Haakana, jolla Runo-
kokoelma "Sodan karut kaivot ja rintama-
nainen todellisuus" myös sisältyy kir-
jään.) Sodan karut kaivot ja rintama-
nainen todellisuus on miettyä nuosta pa-
riin vuoteen ilmestyneestä teoksesta
Ei puuta huumorinkaan pilkkeitä kir-
josta. Hinta 8€:-, sidottuna 10€:-
2.Kpk. 3652. Val.ups.

kupoika. Sain pitää häntä sylissä-
ni, ja muistot entisiin aikoihin sai-
vat vauhtia. Oli kuin jokin pitkä ja
arvokas perinne olisi jatkunut. Pik-
ku-Eemeli sai vain mehua, mutta
minun kahvikupposessani maistui
liikutuksen aromi. Ei sitä silloin ai-
koinaan arvannut, että sellaiseenki
tilanteeseen sodanajan tapaus on
voinut johtaa.

Jääkäriprikaatin Kilta ry, Seppo Ylinorppa

Kiltatoimintaa Keski-Pohjanmaalla

Jääkäriprikaatin killan Keski-Pohjanmaan osasto järjesti virkistystilaisuuden 2.8.2013. Kokoon-
tumisaika oli Kannuksen Osuuspankin kiltalaisten käyttöön luovuttama kesäviikko paikka
”Nelikko” meren rannalla.

Tilaisuuteen saapuneita oli ”vaarista vauvaan”, kaikkiaan 33 henkilöä, (yksi saunassa kuvaushetkellä) joita
kiltalaisia 16, vanhimmat ”jääkärit” Paavo ja Erkki jo yli 90 vuotiaita. Ilta kului rattoisasti hyvässä kesäsaunassa
saunomisen, kahvin, makkarapaiston ja erilaisten kilpailujen merkeissä. Suosittuja lajeja olivat mm. reservi-
läisten lainaamalla laaseraseella ampuminen, ammunnanjohtajana Antti Roiko-Jokela sekä keihäänheitto, jos-
sa ”keihäänä” käytettiin tulitikkua. Lajissa ratkaisi enempi taito (tuuri) kuin voima ja naisten sarjan voitti Liisa
Yli-Norppa, miesten paras oli Raimo Yli-Tokola, jotka palkittiin LähiTapiolan ”lippiksillä. Illan viitteestä vastasi
Jaakko Märsylän yhtye musiikillaan. Jaakon lisäksi hanuria soitti Esko Oravainen, viulussa Viljo Ranta-Pitkänen,
kitarassa Reijo Hietala ja laulusolistina kiltaveli Matti Rahkola. Illan hämärtyessä lähdettiin tyytyväisinä kotimat-
kalle, ja yhteinen toive oli ”tätä täytyy saada lisää”.

Kiltaterveisin Keski-Pohjanmaan osasto

Korp. Veikko Haakana, runoilija ja
Termolan teatterin "sielu" sekä leh-
den v.s.toimittaja -44 alkupuolella.

Muumio ja muuta mielenkiintoista Pohjois-Suomen vihreät sisaret kokoontuivat Sodankylään

Parisen kuukautta puheluja, sopimista ja suunnittelua. Niin rakentui pikkuhiljaa Pohjois-Suomen Sotilaskotiläänin sisarpäivät, joita vietettiin eräänä lokakuuisena viikonloppuna Sodankylässä. Sisarethan ovat tunnetusti sitkeitä, joten tuulinen, talvinen ja kylmä lauantai-päivä ei heitä hämentänyt. Tiukasti takki ympärillä ja hytisten, mutta positiivisella mielellä he vaeltelivat keskustassa tutustuen Andreas Alarieston töihin, Maarin keramiikkapajaan ja kävi-vätpä etsimässä vanhassa kirkossa lattian alle haudattua muumiota-kin. Sinnikkyys palkittiin kampanisukahveilla kunnanvirastolla.

Lauantaina viestintään erikoistunut valtiotieteen tohtori Helena Lemminkäinen kertoi siitä, miten viestimme vaikuttavat. Esitys sai aikaan paljon kommentteja ja kannanottoja eli ilmeisesti tällaiselle aiheelle oli tarvetta. Jääkäriprikaatia ja Puolustusvoimien uudistusta oli vieraille esittelemässä everstiluutnantti Jukka Kotilehto ja Sodankylän kaivoskunnan kuulumisia kertoi kunnanvaltuuston puheenjohtaja Elsi Poikela.

Lounaan jälkeen lauantaina siirryimme kunnanvirastolle, jossa Oulun Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Tellervo Suoranta-Sallinen kertoi Jääkärien tiestä ja siitä, miten sotilaskotitoiminta nivoutuu siihen. Hyvin ajankohtaista, koska jääkäriiliike täyttää ensi vuonna 100 vuotta. Esityksen jälkeen sisaret jaettiin ryhmiin ja he kiersivät oppaan mukana visiitillä keskustan eri tutustumiskohteissa. Vanhan kirkon yllätys oli muumio, joka oli monelle oman yhdistyksenkin sisarelle ihan uusi ja outo asia.

Lauantai-ilta päättyi ohjelmalliseen päivälliseen Varuskuntakerholla. Louhista loitsui vihreille sisarille kaikkea hyvää oravanna-hoista alkaen ja Eero Magga kävi kertomassa "etelän tyväreille" poromiehen suudelmasta. Sisarpäi-

vien tärkeintä antia on aina ollut toisten sisarten tapaaminen sekä kokemusten ja kuulumisien vaihto. Siihenkin oli runsaasti aikaa.

Sunnuntai aloitettiin juhlallisesti messulla Sodankylän kirkossa ja sen jälkeen sisaret laskivat seppeleen sankarihaudoille. Kaikki messuun ja seppeleenlaskuun liittyvät järjestelyt oli hoitanut Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen hengellinen jaosto uuden vetäjänsä Irja Lauston "komennossa".

Kuva: Leena Klemi-Lohiniva

Taru Aikiosta läänin sotilaskotipäällikkö

Tapahtuma oli myös kokoustamista, sillä Pohjois-Suomen Sotilaskotiläänin läänintoimikunnan syyskokous pidetään perinteisesti sisarpäivien yhteydessä. Kokouksessa päätettiin esittää läänin sotilaskotipäälliköksi eli yhteishenkilöksi Pohjois-Suomen Huoltorykmenttiin Sodankylän sisar Taru Aikiota. Sotilaskotiliiton hallitus on myöhemmin vahvistanut valinnan. Läänintoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Leena Klemi-Lohiniva, myös Sodankylästä ja varapuheenjohtajaksi Tellervo Suoranta-Sallinen Oulusta. Uutena lääninsihteerinä toimii Hilka Paloniemi Rajasotilaskotiyhdistyksen Kuusamon paikallisosastosta. Läänintoimikunnan kevätkokous on Rovaniemellä maaliskuun lopussa ja marraskuussa pidetään syyskokous Oulussa. Samalla juhli-taan Oulun Sotilaskotiyhdistys ry:n 70-vuotista taivalta. Valtakunnalliset sisarpäivät ovat 14.–15.6.2014 Mikkelissä.

Vieraat lämmitettiin Lapin Ukon keitolla sankarihaudalla käynnin jälkeen, jonka jälkeen heidät hyvästeltiin kotimatalle. Emäntäyhdistys huokasi tyytyväisenä maistellessaan itse keittoa poikkeuksellisesti tyhjässä sotilaskodissa. Kaikesta huolimatta viikonloppu meni hyvin ja yhdistysläiset jäivät mielenkiinnolla odottelemaan seuraavaa tapaamista muiden sisarten kanssa, kesäistä matkaa Etelä-Savoon ja marskinaikaiseen Päämajakaupunkiin Mikkeliin.

Kuva: Leena Klemi-Lohiniva

Kuva: Leena Klemi-Lohiniva

Kari Ahokas Pohjan prikaatin killan puheenjohtajaksi

Pohjan prikaatin killan syyskokouksessa 12.11.2013 valittiin killan uudeksi puheenjohtajaksi vuodelle 2014 kunnallisneuvos Kari Ahokas. Kilttaa vuodesta 2006 johtanut everstiluutnantti (evp) Jouko Lahdenperä luopui tehtävästään.

men Kiltapiirin työvaliokunnassa. Oulussa järjestettiin viiden valtakunnallisen maanpuolustusjärjestön toteuttama yhteinen viikonlopputapahtuma kokouksineen. Se oli vapaaehtoisen maanpuolustuksen yhteistyön voimannäyttö. Ajatuksenamme oli lähentää ja

Tehtävien vaihto. Vasemmalla killan puheenjohtaja 2007-2013 Jouko Lahdenperä ja oikealla uusi puheenjohtaja Kari Ahokas

Mihin toimintoihin kiltatoiminnassa aiot erityisesti panostaa alkavalla toimikaudella?

”Meillä toimii Suomessa monia kilttoja, joiden joukko-osasto on lakkautettu tai ollaan lakkauttamassa. Jos löytyy tahtoa ja tekoja, löytyvät myös välineet toiminnan jatkamiseen. Killan jäsenille on perusteltua toimittaa jäsenkysely, mitä toimintoja halutaan. Samalla kiltalaiset voivat painottaa eri asioita: yhteistyö maanpuolustuspiirien ja yhdistysten kanssa, perinnekilta, koulutustoimintaa harjoittava kiltta, uusien jäsenien rekrytointi, kotiutuneiden asevelvollisten rekrytointi, varusmiesten tukeminen, perinnetilan aikaansaaminen. Tämän pohjalta voidaan luoda kiltavisio ja viisivuotissuunnitelma.”

Miten aiot huomioida yhteistyön kiltapiirin muiden kilttojen kanssa?

”Olen toiminut puheenjohtajana Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeri-, Reserviläis- ja Pohjois-Suo-

laajentaa yhteistyötä liittojen kesken. Kokonaisuomaanpuolustuksen mallin luottamus-pääoman säilyttämiseksi ja edelleen kehittämiseksi on tärkeää lujittaa yhteistyötä kaikkien Pohjois-Suomen Kiltapiirin kilttojen kesken.”

Olemme uuden haasteen edessä Puolustusvoimien rakenne muutosten edessä, sillä killan perinteitä vaalivan joukkoyksikön Pohjan jääkäripataljoonan on suunniteltu lakkautettavan vuoden 2014 loppuun mennessä. Miten näet perinteiden jatkon?

”Pohjan jääkäripataljoonan lakkauttaminen ei merkitse Pohjan prikaatin killan työn loppumista. Kiltta on hyvä toimintamuoto maanpuolustustahtoisille. Olemme rakentaneet vahvasti perinteille, elämme alati muuttuvaa aikaa ja suuntaamme työn tulevaisuuteen. On pyrittävä kehittämään ja laajentamaan toimintaa avautuvien mahdollisuuksien mukaisesti.”

Kuvat Kari Broström

Mitä juuri eläkkeelle jäänyt kunnallisneuvos harrastaa?

”Edustan sitä ikäpolvea, jonka isoisä ja isä olivat viime sodissa. Kotona saatu perintö on viitoittanut tien isänmaallisuuteen, veteraanityön arvostamiseen sekä sen tekemiseen. Toiminta laajassa vapaaehtoisessa kokonaisuomaanpuolustuksen kentässä tuo arkeen ja pyhään sisältöä. Jatkuva tietoisuuden lisääminen antaa paljon. Harrastustilan hoito yhdessä vaimon kanssa, hyötyliikunta, etenkin ”rantehommat” ja näin talvella lumityöt työllistävät sopivasti.”

Mitä terveisiä lähettäisit parhaillaan varusmiespalvelusta suorittaneille nuorille?

”Majuri Ander Ramsay sanoi sotilaille Suomen sodassa vuonna 1808: ”Vaikeudet muodostuvat ylivoimaisiksi, jos annamme niiden vaikuttaa itseemme”. Tuo ohje pätee niin sodassa kuin rauhan aikana. Varusmiespalvelun jälkeen on tärkeintä löytää oma paikka yhteiskunnassa ja oman elämäntavan kehittäminen muuttuvassa maailmassa. Tätä kautta reservissä toimiminen ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö voivat tulla haasteellisiksi mahdollisuuksiksi.”

Kari Ahokas 18.11.1948, Porissa

Kunnallisneuvos 2011
Valtiotieteiden maisteri 1977 ja hallinto-tieteiden lisensiaatti 2009
On ollut neljän eri kunnan johtajana. Viimeksi Kempeleen kunnanjohtajana vuonna 1991-2013
Majuri reservissä 2007
Toiminut kuntien varautumisen asiantuntijana, kouluttajana ja luennoitsijana useissa Sisäasiainministeriön, Maanpuolustus-koulutusyhdistyksen, Suomen Reserviupseeriliiton ja Maanpuolustusyhdistyksen järjestämissä tilaisuuksissa.
Luottamustehtäviä vapaaehtoisen maanpuolustuksen piirissä:

- Suomen Reserviupseeriliiton neuvottelukunnan jäsen 2012-
- Suomen Reserviupseeriliiton liittohallituksen jäsen 2002- 2011
- Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeripiirin hallituksen puheenjohtaja 2001- 2010 ja kunniajäsen 2013-
- Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun Maanpuolustusyhdistyksen hallituksen varapuheenjohtaja 2007-
- Pohjan Maanpuolustuksen Tukiyhdistyksen hallituksen varapuheenjohtaja 2003-2012 ja puheenjohtaja 2013-
- Pohjan Prikaatin killan hallituksen jäsen 2010-

Perheeseen kuuluu vaimo Hannelen lisäksi kolme aikuista lasta.

Pohjan prikaatin kiltta sotilaallisten taitojen kouluttajana

Tule mukaan toimimaan

Pohjan prikaatin kiltta tekee innolla perinteistä kiltatyötä ja tukee Pohjan jääkäripataljoonan toimintaa, missä reippaan maanpuolustushengen ylläpito on toiminut kaksisuuntaisesti sekä jääkäripataljoonan että killan hyväksi. Viimevuosina kiltta on ollut läntisellä Pohjois-Pohjanmaalla myös jalkaväkikoulutettujen aselajikiltana, joka tilaa kurseja ja osallistuu sotilaallisten taitojen kouluttamiseen Maanpuolustuskoulutuksen puitteissa Puolustusvoimien tukemana. Kaikki jalkaväkikoulutetut reserviläiset, miehistöstä upseereihin, ovat tervetulleita toimintaan mukaan.

Mielenkiintoinen jääkäri-komppanian kurssi

Oulun Hiukkavaarassa järjestettiin viikonvaihteessa 18. - 20.10.2013 uudistetun taistelutavan mukainen jääkärikomppanian puolustuksen kartta- ja maastoharjoitus, johon osallistui kaksikymmentä pääasiassa Puolustusvoimien kutsumaa reserviupseeria ja -aliupseeria. Tämän kurssin oli kiltta tilannut MPK:n Pohjois-Pohjanmaan Koulutus- ja tukiyksiköltä. Kurssi oli kurssilaisille ilmainen. Kustannukset, noin 800 €, maksoi Maanpuolustuskiltojen Liitto.

Kurssin tilanteissa korostui aktiivinen komppanian puolustustaistelu. Tärkeänä opetuskohteena oli laajalla puolustusalueella käytettävä hajaryhmittäminen vaihto-, vara- ja valeasemineen. Etualueen taistelussa opetettiin väijytysten ja tuliylläköiden käyttö tappioiden tuottamiseksi etenevälle viholliselle. Vihollisena taktikoi A2:n vahvennettu mekanisoitu pataljoona. Yhden viikonvaihteen aikana ei enää ottaa esille puolustuskeskuksen vastahyökkäyksiä eikä etualueen iskuosastohyökkäyksiä. Näitä hyökkäykset jätettiin vain mainintojen varaan.

Komppanian päällikön puolustustaistelun suunnitteluprosessi käytiin läpi vaiheittain siten, että kustakin osiosta pidettiin ensin tietoisuutta ja jaettiin opetusmoniste, tehtiin työryhmittäin ryhmätyö, joka yhteisesti tarkasteltiin ja lopuksi annettiin esimerkkiratkaisu. Työryhmät tekivät kurssin aikana yhteensä seitsemän ryhmätyötä. Komppanian päällikön tehtävän erittelyn jälkeen suoritettiin ensimmäinen maastontiedustelu puolustusalueella. Puolustuspäätöksen jälkeen tehtiin toinen maastontiedustelu, jonka lopuksi kukin työryhmä tiedusteli oman taktisen maastotarkastelun kohteen. Kolmannessa maastontiedustelussa tarkasteltiin työryhmien valmistamat taktiset tilanne-esittelyt, jotka olivat tiukkoine väittelyineen harjoituksen ehkä opettavinta antia.

Viimeinen ryhmätyö oli koe, johon annettiin aivan uusi tilanne. Työryhmille annettiin kirjallisena pataljoonan komentajan puolustuskäsky ja arvio vihollisen toiminnasta. Tehtävänä oli valmistaa työryhmässä komppanian päällikön arvio vihollisen toiminnasta ja puolustuspäätöksestä piirros, taistelun ajatus ja tehtävät alajohtoportaille. Aikaa oli vain tunti kymmenen minuuttia (1 h 10 min). Ratkaisut olivat kiireestä huolimatta toteuttamiskelpoisia.

Rutinoituneita komppanian päälliköitä kurssilaisista ei tietenkään tullut, mutta upseerit sekä aliupseerit saivat tietoa ja hyvän kuvan uudistetun taistelutavan jääkärikomppanian puolustustaistelusta. Kurssilaiset antoivat kurssin arvosanaksi 4,5 asteikolla 1-5. Kurssin mottona oli kiinalaisen strategin Sun Tsun 2500 vuotta sitten lausuma ajatus: ”Tunne vihollinen, tunne itsesi, niin voitosi ei koskaan ole uhattuna. Tunne maasto, tunne säät, niin voitosi on täydellinen”.

Kuvat: Kurssiväpeli Sakari Sumén

Jokaista työjaksoa edelsi tietoisuus aiheesta ja opetusmonisteen jako

Hyvä, nopea päätös on onnistuneen puolustustaistelun perusta.

Maastontiedustelussa arvioitiin vihollisen hyökkäysmahdollisuuksia ja etsittiin omaan puolustustaisteluun soveltuvia alueita.

Vihollinen etenee edessä olevalla tiellä ryhmityksessä... Tappioiden tuottamiseksi viholliselle 1. Jääkäriyhmä tekee tuliylläköiden...

Jääkäritoimikunta

Jääkäritoimikunnassa eli JTK:ssa asepalvelusta suorittaa kolme varusmiestä, puheenjohtaja, sihteerin ja työ-, opiskelu-, ja sosiaaliamies eli TOS- asiamies. Puheenjohtajan ja sihteerin tehtäviin valitaan alikersantit ja TOS- asiamies valitaan lääkärimieskursilta. Jääkäritoimikunnan toimisto ja tilat löytyvät sotilaskodin alakerrasta.

Jääkäritoimikunta on varusmiehiä varten. Tehtävänäme on pääasiasa kehittää varusmiesten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia, viihtyvyyttä sekä toimia asepalvelusta suorittavien äänenä ja linkkinä eteenpäin. Lisäksi järjestämme erilaisia tapahtumia, esimerkiksi liikuntapäivät ja kotiutumiskonsertit. Kerran viikossa ilmestyvä Jääkäritoimikunnan Lyhyin Syöksynlehti on varusmiesten viihdyttämisen lisäksi JTK:n tiedotus lehti. Jokaiseen Jääkäriprikaatin yksikköön on valittu yksikköedustaja. Yksikköedustaja tuo Jääkäritoimikunnan kokouksessa esille oman yksikkönsä asioita, va-

rusmiesten kuulumisia, palautetta ja yleisiä asioita palveluksesta. Yksikköedustaja kokouksen jälkeen jääkäritoimikunta välittää esille tulleet asiat suoraan Jääkäriprikaatin komentajalle. Esimerkiksi näin Jääkäritoimikunnan kautta voi vaikuttaa.

Päädyin itse Jääkäritoimikuntaan TOS-asiamieheksi lääkärimieskursilta. Kurssin aikana JTK:n ja TOS-asiamiehen toiminnasta käytiin kertomassa. Silloin heräsi kiinnostus tehtävään. Useat palveluskaverit suositelivat tehtävää, joten päätin hakea. Aloitin JTK:ssa erikoiskoulutuskautensa alussa. Tehtäväni koostuu pääasiassa työ- ja opintoasioista, jota hoidan sosiaalikirjaston kanssa yhteistyössä. Jääkäritoimikunnan tiloissa on paljon erilaisia esitteitä ja oppaita koulutusvaihtoehdoista ympäri suomen. Monet kotiutuvat varusmiehet voivat olla vailla ammattia tai työpaikkaa. Kotiutumisen jälkeistä elämää helpottaa, kun hoitaa tämännäyttöisiä asioita ja palveluksen aikana. Toimikauteni ai-

kana osallistun myös yksikköni mukana maastoharjoituksiin. Olen kokenut sen positiivisena, kun saan toimia myös lääkärimiehen tehtävissä. Siviilissä asustan Tyrnävällä, Oulun kupeessa. Olen koulutukseltani ensihoidon koulutusohjelmaan suuntautunut lähihoitaja. Harrastelen metsästys ja kalastushommia, pallopelejä ja kuntosalia. Lisäksi paljon aikaa kuuluu sopimuspalokunnan toimintaan. Odotamme innolla uusia tehtäviä 1/14 saapumiserän kanssa. Tervetuloa!

Oppilas Laitila

Olen tuleva Jääkäritoimikunnan puheenjohtaja. Asun Kemissä, missä valmistuin viime keväänä ylioppilaaksi, ja mistä tie jatkuu tulevana syksynä Turkuun lakia lukemaan. Harrastuksista voidaan mainita monipuolinen urheilu ja musiikki sekä valokuvaus. Peruskoulutuskauksi minut määrättiin 3. Jääkärikomppaniaan, jossa myös jatkoin aliupseerikoulussa jääkäri- ja tiedustelulinjan oppilaana. Jääkäritoimikunnasta kuulin palveluksen alussa ensimmäisen kerran, mutta silloin ajatus toimihenkilöksi hakemisesta kuitenkin unohtui nopeasti. Kun AUK:ssa tehtävään kyseltiin uudelleen halukkaita, päätin lopulta lähettää hakemuksen, ja tässä nyt ollaan. JTK:ssa toimimisessa minua kiinnostaa eniten vastuullisen tehtävän hoitaminen ja mahdollisuus vaikuttaa varusmiesten arkeen. Odotan myös saavani tehtävästä hyödyllisiä ja kasvattavia kokemuksia siviilielämään. Käykäähän 1/14 palvelukseen astuvat ahkerasti myös täällä JTK:n puolella vapaa-aikananne!

Oppilas Oikarainen

Olen tuleva Jääkäritoimikunnan sihteerin. Olen kotoisin Kemistä, tuolta Meri-Lapista. Harrastuksiin kuuluu pääasiallisena musiikki ja instrumenttina rummut. Lisäksi harrastan sekalaisesti liikuntaa. Palveluksen täällä JPR:ssä aloitin 1.JK:ssa ja sieltä suuntasin aliupseerikouluun jääkäri- ja tiedustelulinjalle. Heti palveluksen alkumetreillä kuulin Jääkäritoimikunnasta ja sen toiminnasta ja AUKissa päätin hakevani toimihenkilöksi. Syynä hakemiseen oli se, että halusin päästä vaikuttamaan prikaatin asioihin ja etenkin varusmiesten vapaa-aikaan. Minusta tulee varmasti tuttu kasvo 1/14 saapumiserälle!

AUK 2/13

Kuva: Maila Korhonen

Panssarintorjuntalinjan ja kurssin priimus, alikersantti Ollipekka Toimela
Tiedustelulinjan priimus, alikersantti Yrjö Lampela
Jääkäri- ja tiedustelulinjan priimus, alikersantti Roope Käsmä
Kranaatinheitinlinjan priimus, alikersantti Lauri Nousiainen
Moottorilinjan priimus, alikersantti Lauri Niemi
Sissiradistilinjan priimus, alikersantti Sampo Pirilä

Jalkaväen aliupseerikurssi 213

Jääkäriprikaatin Jalkaväen Aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Tulenjohto- (KRH), Tuliasema- (KRH), Tiedustelu-, Panssarintorjunta- ja Moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin. Tiedustelulinjan osana koulutetaan vielä lisäksi pieni joukko Sissiradistialupseereja ja tällä saapumiserällä heidän koulutuksensa toteutettiin enimmäkseen Sissikomppanian johtamana. Valtaosa koulutettavista on alun perin Jääkäriprikaatin omia varusmiehiä mutta osa saapuu koulutukseen Lapin Lennostosta ja Lapin Ilmatorjuntarykmentistä.

Huollon eri toimialueille erikoistuvat tulevat ryhmänjohtajat saavat aluksi perustaidot ryhmän johtamisesta ja taistelusta Aliupseerikurssi 1:n aikana ennen kuin siirtyvät Hämeen Rykmenttiin Lahteen tai Kainuun Prikaatiin Kajajaan syventymään huollon saloihin. Samoin Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyvät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Haminan Reserviupseerikouluun.

Seitsemän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 1:n aikana oppilaat harjaantuvat partion ja ryhmän johtamisessa sekä oman ryhmän aseistuksen ja muun kaluston käsittelyssä. Nämä ovat tärkeitä taitoja koska johtajan täytyy johtamansa ryhmän kaiken kaluston käsittely ja kouluttaminen kaikissa tilanteissa. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampumarjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana,

sekä kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampumarjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

Jalkaväen aliupseerikurssin 213 koulutuksessa otettiin käyttöön Maavoimien hajautetun taistelun uusimmat opit, ja se näkyi perusteellisina valmisteluina sekä vaativina harjoituksina Kyläjärven harjoitusalueella kaikilla linjoilla koko aliupseerikurssin ajan. Jääkärien taistelu -hidastaa, kuluttaa, torjuu, pitää ja tarvittaessa hyökkäämällä lyö- on kaiken toiminnan ydin. Muiden aselajien täytyy Jääkärien taistelutapa ymmärtää jotta heitä pystytään parhaalla mahdollisella tavalla tukemaan ja yhteinen tavoite tai loppuasetus saavutetaan.

Jalkaväen Aliupseerikurssi 213:n oppilaat:

Hyvä fyysinen kunto ja kova henkinen kantti kannattelevat nuorta ryhmänjohtajan taimea tehtävien suorittamisessa silloin kun vastuksina ovat väsymys, nälkä, painava rinka, haastavat sääolosuhteet ja tiukat vaatimukset esimiehiltä. Aliupseeri- tai Reserviupseerikurssin aikana ei valmistuta johtajaksi vaan opitaan vasta perusteita siitä. Jalkaväen Aliupseerikurssin 213:n suorittaneiden oppilaiden johtajakausi alkaa tammikuun 2014 alusta kun saapumiserän 114 alokkaat saapuvat palvelukseen. Aliupseerikurssin aikana toisille oppilaille pidetyt loputtomalta tuntuneet sulkeisjärjestysharjoitukset ja rasti löytyvät jälleen edestäne, koulutettava joukko vaan vaihtuu sellaiseksi joka ei oikeasti osaa näistä asioista ennestään yhtään mitään. Haasteita siis on ja ne vain lisääntyvät kun erikoiskoulutuskauten alussa pääsette kouluttamaan it-

sellenne jääkäreistä omaa sodanajan joukkoa, tai toimitte apukouluttajina kun uusi Aliupseerikurssi alkaa tai toimitte muissa erityistehtävissä. Muistakaa silloin oman kurssinne aikaiset opit ja hyvät esimerkit omien kouluttajienne sekä esimiesten toimista. Ja muistakaa mitä lupasitte sotilasvalaa vannossanne:

”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä.”

3. Jääkärikomppanian päälliköitä nöyrät kiitokset erittäin ammattitaitoiselle omalle henkilökunnalle jälleen kerran uuden aliupseerikurssin koulumisesta.

Panssarintorjuntalinja

Tuvan vaaleista, hieman kuluneista seinistä takaisin tupaan heijastuva keinovalaistus pitää yhdeksän hahmoa silmälle selkeänä. Jokaista kai tavallaan jännittää, vaikkei se hermostuneisuus juuri päälle näy. 18 panssarintorjuntalinjalle valittua uutta aliupseerioppilasta vaihtaa sanoja, lauseita, ajatuksia – pistää alulle jo nyttemmin vähän enemmän yhteen nivoutuneen joukkohengen ensimmäiset osat. Vaikka suurin osa joukosta onkin jo ennestään tuttuja toveruksia tukikomppaniassa vietetyn peruskoulutuskauten jäljiltä, mahtui mukaan uusia kasvoja niin ensimmäisestä kuin kolmannestakin jääkärikomppaniasta.

Auk 1 -kurssin alusta loppuun käyty taival tuntui pitkältä, vaikkakin lopulta ehkä jopa liian lyhyeltä. Koko edeltävä ristiriitaisuus jää aivan taka-alalle muistellussa niitä mielen perukoille seisahtaneita hetkiä. On todettu todeksi yleisesti tunnustettu lausahdus ”Aika juoksee, tunnit ei”: Auk 1 oli melkoinen rypistys täynnä koulutus-

ta, opittavaa ja uusia kuvioita pakattuna todella tiiviiseen pakettiin. Aselajikoulutuksen ohessa johtajuuden eri elementit uppoutuivat tuoreiden PST-aliupseerioppilaiden kalloon hitaasti, mutta varmasti.

Kurssiin sisältyi rankkoja hetkiä. Kovia vaateita ja itsensä voittamista. Huippusuorituksia ja pohjanoteerauksia. Ennenkokematon väsymystä, uupumusta ja jopa turhautuneisuutta. Mikään ei kuitenkaan poista sitä, mikä tapahtui. Kaiken sen yhdessä koetun ja suoritun myötä rankkojen hetken mukaan suoraan korreloi yksi asia: yhteishenki. Hommien ollessa jopa sietämättömiä, sitä vaikka hammasta purren vedettiin homma kunnialla loppuun, yhtenä, kuten PST-miehen kuuluukin. Ja vaikkakin porukka on jo nyt yhtä ylpeää panssarintorjuntajoukkoa, se ei tarkoita etteikö kireäkin ilmaa olisi pidellyt. Sitä todella on välillä pidellytkin, mutta se ei ole poistanut yhteistä linjaylpeyttä.. sillä PST määrää!

Rakkautta ja panssarintorjuntaa toivottavat aliupseerikurssin PST-linjan oppilaat!

Kuvassa takana vasemmalta Tuomas Rähä, Jari Ung, Ollipekka Toimela, Markku Tennivaara, Jussi Madetoja ja Elias Törmänen. Edessä vasemmalta Sami Partanen, Taneli Riuttanen, Ilkka Moilanen, Niko Lapinoja ja Jouko Jalonen. Poissa Ville Seiteri.

Auk 1 loputtua jyvät erottautuivat akanoista. Reservinupseerikurssille valittiin linjan neljä parasta, ja vaikkakin tilalle jäi juuri heidän kokoinen aukko, alkoi Auk 2 -kurssi kovassa motivaatioryöpyssä. Auk 2 -kurssiin sisältyi mahdollisesti jopa enemmän hommaa, kovempia vaateita ja erityisesti enemmän vastuuta. Hikeä ja verta. Johtajuustaitoja pistettiin koetukseen ja niitä hiottiin, aselajiin liittyviä asioita koulutettiin edelleen ja tähtäimessä oli ja on kykenevä, taistelukykyinen alijohtajajoukko niin tulevien PST-miesten koulutuksessa avustamaan kuin myös omaa ryhmäänsä johtamaan. Vaikka homma on tuntunut erittäin raskaalta, kaikki se jo koettu on jäänyt jo nyt hyvänä muistona muiden muistojen joukkoon. Etuna on muun muassa se, että olemme päässeet ampumaan ”kovia” PST-aseita. Eräänkin panssarintorjunta-aseen ensimmäinen laukaisukokemus tuntuu juurikin siltä, millä sitä meille kuvailtiin: ”Kuin löisi kenttälapiolla naamaan”.

No, aiemmin mainittuun lopputavoitteeseen ei ole vielä päästy. Mutta sinne vielä päästään. Kunnialla. Ryminällä. Kuten PST-mies ikään.

Moottorilinja

Kuvassa takana vasemmalta Joni Karhu, Antti Järvalto, Ville Keskitalo, Kalle Vuokila, Kullervo Pakanen, Aleksi Aunola, Sami Tuokko, Jonne Karjalainen, Niko Vostrakov ja Simo Helavirta. Edessä vasemmalta Art Valta, Kai Hosionaho, Tiiti Keskipoikela, Herman Alakärppä, Jarkko Paananen, Janne Mustonen, Juho Koski, Sampo Pokka, Lauri Niemi ja Henrik Haavikko.

”Moottorilinja on siitä erikoinen linja...”, totesi muuan kapteeni kurinpalautuspuhuttelussa. Olemme erikoisia. Olemme prikaatin kalleimpia miehiä. Mielpiteitä on monia. Ja kyllähän joukkomme olikin monenkirjava joukko miehiä ja nainen: työelämää pelkääviä lukiolaisia, elämänkoulun kasvatteja, työ-ammatti- ja jänkhien miehiä, yksi ylennettiin isäksi kesken koulutuksen. Oli tykkittötteröä, lentorupellimiestä ja jäägermaistereita. Sankareita siis kaikki, kun toisiamme silmiin jouduimme katsomaan, joka päivä. Jälkeenpäin parempaa porukkaa omalle linjalle ei voisi tosin kuvitella; mitään en lisäksi tai ottaisi pois.

AUK:n aikaa kun katselee moottorimiehen näkökulmasta, voi todeta koulutuksen olleen suhteellisen erilaista, mitä oli intin hommista kuullut: taistelukoulutuksessa palvelusta suoritettiin huimat kaksi päivää, taisteluharjoituksiakaan ei tainnut paria kappaletta enempiä olla. Sen sijaan aikaa kului paljon erilaisen ammattipätevyysoppituntien ja harjoitusten parissa. Tähän päälle kun lätkäistiin vielä iltakoulutukset sekä C1E- ja CE-ajo-opetus oli soppa valmis, siinä vapaa-aika oli tuntematon käsite ja päivät 12 tunnistä yöspäin. Tästä huolimatta ja osittain ehkä siitä syystä - piruillessaan - porukka väänsi loppuun asti päivästään toiseen pilke silmäkulmassa, totta kai. Eihän armeijan arki toki ilman pientä pahennusta olisi arkea ollen-

kaan... Ja kyllähän koulutuksen suomat eturuokailut ja vapaampi liikkuminen kasarmilla tietenkin toisaalta mieltä lämmittivät.

No, vaikka taisteluhautoihin ei moottorimiehiä päästetty härväämään, pitää jostakin ne hienotkin kokemukset kaivaa. Parhaimpia hetkiä elettiinkin linjakohtaisessa taisteluharjoituksessa, eli ”ajoleirillä”. Täällä koulutuksessa annettu tieto yhdistettiin tekemiseen erilaisissa sodanajan kuljetustehtävissä. Ilmasuojausta, moottorimarsseja ja ajoneuvon pelastamista, siitä ei paljon moottorimiehen arki parane. Maastoajoradalla betonoiitiin vielä ajotaitoja siihen malliin, että volkkarimiehestäkin oli tullut päivän päätteeksi rattimies. ”Ei ole olemassa liian jyrkkää mäkeä, on vain puuttuvaa vauhtia.” Se, oli pelin henki.

Tällaisen hehkuttamisen jälkeen, saattaa arvontä lukija jo erehtyä luulemaan linjan porukan olevan mallia supersärmädeluxe. Totuushan on, että vaikka linjalta löytyykin kompanian sekä särmin jätkä että kovin hitsaaja, emme me ihan totaalisia teräsmiehiäkään ole olleet: Koulutuksen tuossinnassa onnistui muun muassa yksi maastokuorma-auto löytämään itsensä piikkilankaaidasta ja toinen vitostien ojasta. Pari raskasta maastokuorma-autoa puolestaan otti kontaktia puun kanssa. Tämän tapahtumasarjan kohdalla elimme hetken jo elokuvaa, kun Bruce Willis - the Die Hard - syöksyi viime hetkellä turpeeseen lähestyvän

maastokuorma-auton tieltä. Onni oli näissä tilanteissa onneksi mukana, sillä kärsityt vauriot olivat enemmänkin henkistä sorttia. Vaan jos ei koskaan mitään tee, ei varmaan mitään opikaan, tuumasimme siihen aikaan. Myös yksi mieleen painunut hieman nolon koominen juttu liittyy jääkäriinjan trangiaruokailuun kasarmin pihalla. Eräs linjamme taistelijoista järjestyksen aikana varuskuntaravintolaan siirtymistä varten kysäisi oppilasjohtajalta, että ”Missä meidän triangelit on?” Ei tainnut silloin trangian ääressä paljon hymylyttää.

Tätä kirjoittaessani on AUK kääntynyt jo loppua kohden. Näiden viikkojen jälkeen pitäisi olla hallussa ne aselajin tiedot ja taidot, jotka moottorialiupseeri tarvitsee omassa toimessaan sodan aikana. Jotain olisi pitänyt oppia myös johtamisesta ja muiden kouluttamisesta, sillä ensimmäinen koetinkivi uusille johtajille on uuden saapumiserän rantautuminen kasarmeille. Linjallamme olemme yhtä mieltä, että koulutus on ollut haastavaa sekä motivoivaa että hyödyllistä ihan siviililämääkin ajatellen. Näin sanoin haluamme kiittää yliluutnantti Särkelää, kersantti Nilirovaa ja kersantti Kotkarantaa, jotka ovat jaksaneet meitä ymmärtää, tukea ja kouluttaa tulevia tehtäviä varten. Erityisesti haluamme kiittää siitä työskentelyilmapiiristä ja me-henkisestä ajatusmallista, jossa oman linjan parasta ajetaan viimeiseen saakka. Tämän joukon jäsen on ollut ilo olla.

Jääkäriinjan

Elokuun viimeiset päivät. Peruskoulutuskausi on päättynyt ja 2/13 saapumiserän aliupseerikurssi on alkamaisillaan. Pian 3. Jääkäriinjan 4. kasarmi täyttyy intoa ja energiaa puhkuvista tuoreista jääkäriinjan oppilaisista. Tänä vuonna homma on hieman erilainen; Lapin ilmatorjuntarykmentistä on ensi kertaa saapunut kymmenkunta tarkkaan valittua tykkimiestä jääkäriinjan, mukaan lukien allekirjoittanut itse. Heidän tulevaisuutensa on vielä mysteeri mutta kuten tavallisesti varusmiespalveluksessa; kaikki selviää aikanaan. Kaiken lisäksi saapumiserän 2/13 jääkäriinjan vahvuus, miltei satakunta oppilasta, on aikaisempiin saapumiseriin verrattuna melkein kaksinkertainen. Varmasti niin oppilaiden, apukouluttajien kuin myös kouluttajien mielisä pyörii kysymys: ”Mitähän tästä nyt tulee..”.

Jo ensimmäisellä varsinaisella viikolla aliupseerikurssilla pääsimme tutustumaan kurssin arkeen. Aamureip-pailut olivat rajumpia, varsinkin kun apukouluttajat pitivät ne ensin. Taistelukoulutusta, ase- ja ampumakoulutusta ja kalustokoulutusta oli koko viikko. Mukaan mahtui myös pikamarssi 1, josta monet olivat kuulleet jos jonkinlaisia tornihuhuja. Kolme kilometriä verta ja hikeä taittui toisilta kevyesti, toisilta ei niin kevyesti. Pikamarssi 1:sen jälkeen jokainen tiesi mitä tuleman pitää ja siihen osattiin vaurtua. Reserviupseerikurssin paikat olivat alusta asti haluttuja ja kilpailu niistä oli erittäin kovaa. Jääkäriinjan

AUK 1 oli tasoltaan kova vaikka oppilaiden määrä oli suorastaan ennätysellinen. Toinen viikko aliupseerikurssilla sisälsi jo enemmän oppitunteja ja yhtenäiskoulutusta sekä viikonloppuna teorian ja käytännön kokeita. Ko-keiden jälkeiset viikot kuluivat taistelukoulutuksessa kuin siivillä ja katseet kohdistuivat AUK 1 taisteluharjoitukseen.

Ensimmäinen taisteluharjoitus kesti kolme päivää ja sijoittui Ky-läjärvelle. Sateinen ja kolea syksy oli saapunut Sodankylään ja saimme nauttia siitä läpi harjoituksen ajoitaisista kuuroista aina läpi yön kestävään sateeseen. Aikaisempien viikkojen aikoina kerätty tiedot ja taidot pääsivät nyt ensimmäistä kertaa toteutukselle. Harjoitus sujui kokonaisuudessaan hyvin vaikka kömmähdyksiäkin sattui matkalla, kuten esimerkiksi surullisen kuuluisa 2. joukkueen eksyminen viimeisenä iltana. Jokainen joukkue suoritti sinä yönä vielä kolmen tunnin tiedustelutehtävän. Sinä yönä ei muuten paljon nukuttu. Harjoituksen päätöspäivänä toistimme vielä puolustustaistelun aamulla ja päivällä suoritimme pikamarssi 2:sen. Suoritimme sen pelon sekavin tuntein, kiitos rankan taisteluharjoituksen.

AUK 1 ampumarjoituksen jälkeisellä viikolla erotettiin jo kiinteäksi käyneet joukkueet, sillä oli aika lähettää valitut miehet ja naiset reserviupseerikurssille ja erikois-aliupseerikurssille. Lähes sadan hengen linja puolittui ja jäljelle jääneistä koottiin neljän ryhmän joukkue. Pakka oli aluksi vähän sekaisin mutta seuraavien vii-

kojen ja yön yli- harjoitusten aikana uudet ryhmät hitsautuivat yhteen ja linjan sisällä yhteishenki palasi ja jopa parantui entisestään.

Ampumarjoitukset niin AUK 1 kuin myös AUK 2 ovat olleet laadultaan erinomaisia. AUK 2 ampumarjoituksessa pääsimme räjäyttämään ja asentamaan ja räjäyttämään oikeita kylkimiinoja, telamiinoja, putkikanoksen jolla raivattiin aukko vihollisen miinoitteeseen ja viuhkaräjähdyspanoksen sekä ampumaan ensimmäistä kertaa harjoitusrakettilla varustettuja kevyitä kertasinjoja. Lisäksi muutama oppilas pääsi ampumaan ilmatorjuntakonekiväärillä. Harjoituksesta käsiin jäi myös ensimmäinen kosketus koviin pakkasiin, elohopea laskeutui aina -20 asteen pahemmalle puolelle. Pakkanen näkyi ammuntojen aikana liikkeen hidastumisena mutta moottorien lämmetessä hiki nousi taas pintaan.

Saapumiserän 2/13 aliupseerikurssia on jäljellä enää vaivaiset 3 ja puoli viikkoa. Aselajiharjoitus eli nk. loppu- tai välisota on tämän jutun kirjoittamishetkellä vielä edessä, kuten myös eriytyvän koulutuksen kokeet ja paljon muuta. Aliupseerikurssi on opettanut meille oppilaille paljon ja uskon, että sen päätyttyä olemme kaikki valmiita vastaanottamaan seuraavan saapumiserän sekä kouluttamaan ja johtamaan heitä. Valmiita johtajia emme missään tapauksessa vielä ole silloinkaan mutta siemen on kylvetty, suorastaan kasketuun maahan. Suurkiitokset koko 2/13 jääkäriinjan aliupseerikurssilta yliluutnantti Näsilälle, ylikersantti Poikelalle, ylikersantti Leinoselle ja apukouluttajille hyvin tehdystä työstä ja antoisasta kurssista!

Kuvassa takana vasemmalta Janne Heilala, Joni Puolitaival, Teemu Puotiniemi, Juho Kantola, Ilkka Heikkinen, Henri Vääräniemi, Juho Valkola, Matias Salmikangas, Ville Turpeenniemi, Anssi Hänninen, Annika Kääriäinen, Panu Oikarinen, Saku Paloniemi, Juho Jalo, Maria Hiltunen, Petteri Laitila, Aino-Liisa Hettula, Marco Quiroz, David Pennala ja Janne Kasila. Edessä vasemmalta Tuomas Stoor, Jesse Pirkkiö, Niko Mehtälä, Ilkka Arvela, Roope Käsämä, Mikko Kähkölä, Jani Palokangas, Neea Laine, Ari-Pekka Seppälä, Miettunen Ville ja Tero Holappa.

Tiedustelulinja

NONI! Aliupseerikurssin ensimmäinen päivä starttasi muutolla 3. Jääkärikomppanian tiloihin. Linjalle saapui taistelijoita ensimmäiseen Sissikomppaniasta sekä 3. Jääkärikomppaniasta. Mukaan mahtui myös muutama soturi Tukikomppaniasta sekä Huolto- ja kuljetuskomppaniasta. Ensimmäiset viikot kuuluivat tupakaveriiniin sekä tiedustelulinjan toimintaan tutustuessa.

Ensimmäistä kertaa tiedot ja taidot laitettiin testiin AUK 1:n taisteluharjoituksessa jossa tehtävänä oli tähyttää Kyljärventielle liikkuvia ajoneuvoja. Harjoituksessa monille tuli yllätyksenä yön kylmyys sekä pimeys. Muutamille suunnistus tähytyspaikalta lepopaikalle oli yllättävänkin vaikea tehtävä mutta kaikki löysivät perille loppujen lopuksi. Pimeyden turvin muutama partio onnistui soluttamaan vastustajan tukikohtaan. Jännittävien yön vaiheiden jälkeen partiot onnistuivat haalimaan tärkeitä tietoja vastustajasta.

Havuhengi tiivistyi entisestään valtaosan lähtiessä reservinupseerikouluun ja lääkintäaliupseerikou-

luun. Porukka pieni ja tunnelma tiivistyi. Eniten henkeä vaadittiin AUK 2:n taisteluharjoituksessa jossa tehtävänä oli tiedustella vastustajan joukkojen, miinoitteen ja puolustusasemien sijaintia. Suunnistimme raskas taakkaa harteillamme kylmässä, lumisessa ja pimeässä metsässä vuorokauden ajan yhtä mittaa, jonka jälkeen pääsimme päämääräämme pystyttämään tukikohtaa, vaikkakin se oli pystyssä vain pienen hetken.

AUK:n aikana räjäytysharjoituksia oli muutamia joista mielenkiintoisin oli tiedustelulinjan organisoima räjäytysnäytös muille linjoille. Näytöksessä tantereen tömistessä kivenlohkareet ja maa-aines sinkoivat ilmaan. Varoetäisyyksien ollessa riittävän suurina näytös onnistui turvallisesti ja erittäin mallikkaasti. Taistelu- ja ampumarjoituksia oli Aliupseerikurssin aikana useita joista kaikki olivat mielenkiintoisia ja haastavia.

Kiitämme linjamme kouluttajia sekä apukouluttajia mielenkiintoisesta aliupseerikurssista. Ennen kaikkea tutuksi tulivat kinkamat, kikottimet, kasellit, pusellit, tulliyllyköt ja hiljainen toiminta metsässä. Huolia murheita, kymmysyksiä?

Kuvassa takana vasemmalta Juho Friman, Taneli Rahja, Juho Riipi ja Miika Eskuri. Edessä vasemmalta Märten Niemelä, Teemu Tauriainen ja Jonne Ruopasa.

Kuvassa takana vasemmalta Miikka Nieminen, Janne Alatalo, Teemu Kivimäki, Eetu Koskela, Alariesto Aimo ja Yrjö Lampela. Edessä vasemmalta Risto Käkelä, Matti Saukko, Joni Tammela ja Emil Saukkonen. Poissa Niina Lompolojärvi, Jere Pehkonen ja Jouni Mäkelä.

Tiedustelulinja, sissiradistit

Aliupseerikurssi alkoi 2/13 -erän sissiradisteilla kohtalaisen rennoissa merkeissä, vaikka ensimmäinen viikonloppu olikin kiinni. Sissikomppaniassa olivat radistit nimittäin ainoina henkilöinä paikalla, eikä ohjelmaa ollut ainakaan liaksi. "Tähänhän vois vaikka tottua", kaikuivat huudot komppanian tyhjäänkin tyhjellä käytävällä. Ääni sisimmässä kuitenkin kertoi, että viimeiseksi kerraksi se kyllä jää. Ja niinhän se jäikin. Varsinaisen koulutuksen alkaessa maanantaina meidät istutettiin oitis sähkötysluokkaan, lyötiin luurit ja paperia käteen ja laitettiin sähkötystekstit pyörimään. Alkuun "ottoharjoittelu" tuntui hyvinkin helpolta, mutta kun kirjaimia tuli lisää ja taas lisää, sitä huomasi että kuinka väärässä ihminen voi oikeasti ollakaan. Loppuviikolle oli suunniteltu perinteinen yön yli kestävä marssi, joka kuitenkin erinäisten sattumusten ja kertoimien summa peruuntui, ja radistijoukkue löysi itsensä Kyljärven ampuma-alueelta erinäisistä vartiotehtävistä. Lopulta marssi toteutui siten, että Kyljärveltä marssittiin rinkat selässä takaisin varuskuntaan. Marssi huipentui allekirjoittaneen ja hänen taistelija-parinsa toimesta tapahtuneeseen hienoiseen suunnistuserheeseen, joka kasvatti kokonaismatkaa noin viidellä kilometrillä. Vaikka eihän siinä mitään, sissejähän tässä ollaan.

AUK 1:n kuluessa radistijoukkueen sekä henkistä, että fyysistä kantia koeteltiin sekä taisteluharjoituksissa, että sähkötysluokassa. Siitä lienee koko radistilinja kuitenkin yhtä mieltä, että kovimmat koettelemukset liittyivät aina lomälähtöpäiviin (tupakaappi- ja siistestarkastuksiin, mikäli tarkkoja ollaan) jolloin kaikki veljeyssiheet, yhteiset kokemukset ja joukkuehenki unohtuivat. Viimeistään loma-busseissa oltiin kuitenkin taas ylimpiä ystävyksiä. Näitä päiviä lukuun ottamatta on pumppu pysynyt tiiviisti yhdessä, ja myönnettävä on, että kaikki legendat sissiradistien yhteishengestä pitävät paikkaansa. AUK 1:n ampumarjoitus tuli positiivisena yllätyksenä, johtuen lähinnä puolijoukkueetelusta, nukkumiseen käytetyistä tunteista, sekä mukaan varatusta makkarasta. Ampumarjoituksia lukuun ottamatta on teltta harjoituksissa ollut aika vieras käsite.

AUK 2 puolestaan käynnistyi kohtuullisen vauhdikkaasti havukokeen merkeissä. Havukoe koostui mm. unettomuudesta, marssimisesta, unettomuudesta, ketutuksesta ja nählästä. Mainitsinko jo unettomuuden? Kun hereilläoloaikaa tuli kellotettua n. 40h, alkoi silmä ummistua jopa marssimisen aikana. Viimeistään tässä vaiheessa tulivat hallusinaatiot itse kullekin tutuksi, mikäli eivät olleet jo ennestään tuttuja. On oikeastaan aika yllättävää, miten tavallisesta metsästä löytyy jos jonkinlaista maahista ja muuta taikaolentoa kun 'hieman' vain itseään valvottaa. Lisäksi, niin sanotusta 'lampaiden laskemisesta' tuli hieman eri tavalla tärkeää, kun jokaisella taukopaikalla vähintäänkin viisi miestä nukahti heti liikkeen seisahduttua. Oli miten oli, havukokeesta selvitettiin kunniolla, radistijoukkueen keskeyttämisen prosentin ollessa pyöreä nolla.

Aliupseerikoulun toiseen osaan liittyy myös eräs melkein legendaariset mittasuhteet saanut tapahtuma, joka tunnetaan myös nimellä "Radistien iltavapaat". Iltavapaat kulminoituivat eräänlaiseen 'valvonta-

linjan ylitykseen', joka kovasta yrityksestä huolimatta epäonnistui yhden miehen jäädessä kiinni. Huhukattila alkoi lähes välittömästi kiehumään, ja tapahtuneesta liikkuu vielä tänä päivänäkin mitä mielikuvituksellisimpia tornihuhuja. Tämän johdosta sai pumppumme komppanian varapäällikön toimista lisänimen "Pahamaineiset radistit"

Niin uskomattomalta kun se kuulostaakin, radistijoukkueesta saatiin kuin saatiinkin koulittua aivan toimintakykyinen porukka, ja hieman ruusunpunaisten lasien läpi katsomalla joukkueen toimintaa voisi kai hyväksikin haukkua. Kiitos tästä kuuluu epäilemättä dynaamiselle kouluttajaduullemme: kersantti Koivikolle ja alikersantti Statsevichille. Heidän kannustuksensa ja ei-niin-satunnaisen piikitelynsä ansiosta pääsimme näinkin pitkälle, ja suunta on edelleen eteenpäin.

Loppuun voisi lainata laulua, joka voisi toimia eräänlaisena sissiradistin oppaana: "Kaikki alkaa rytmistä, titi taikka taa. Taa-taa-taa titi, ei oo vaikeaa!"

Kranaatinheitinlinja, Tuliasemalinka

Tulikomentaja kuuluu ja pakkanen paukkuu. Heitinmies pitää pään kylmänä ja on aina valmis toteuttamaan tulikomennon. "Sumussa, sateessa ja vaikka seitsemän pulon simassa." Yliluutnantti Sulasalmen sanoin.

30.8 alkoi aliupseerikurssin ensimmäinen vaihe. Suurin osa tuli tukikomppaniasta ja muutama taistelija oli 3.Jääkärikomppaniasta. Osa porukasta oli jo tuttuja peruskoulutuskaudelta, osa oli uusia kasvoja. Ryhmähenki oli jo alusta asti erittäin hyvä ja se parani vain viikko viikolta, kun tutustui enemmän uusiin linjakaveriiniin. Linjamme oli melko pieni lukumäärältään, mutta erittäin tiivis henkisesti.

Aliupseerikurssin ensimmäinen vaihe oli erittäin teoriapainotteinen. Vietimme ryhmän kanssa useita päiviä oppitunneilla istuen, tutustuen erittäin monimutkaisiin heitinmiesasioihin. Yhdessä aina iltaisin tuvissa mietittiin, että miten ihmeessä joku pystyisi koskaan oppimaan näitä asioita. Kuitenkin kun tarpeeksi harjoiteltiin ja ker-

rattiin, jokainen viimein osasi opetetut asiat.

Teoriaa oli paljon, mutta myös suuri osa ajasta käytettiin heittimen kanssa. Opettelimme kokoamaan, purkamaan ja suuntaamaan. Teimme useita toistoja, kunnes kaikki hallitsivat täydellisesti heittimen osat ja käytön.

AUK:n ensimmäinen vaihe huipentui ampumaharjoitukseen, jossa viimein päästiin tositoimiin. Monta viikkoa oli harjoiteltu tätä tapahtumaa varten, kun viimein saimme laittaa oikeat kranaatit putkeen ja kranaatit lähtivät lentoon.

Aliupseerikurssin ensimmäisen vaiheen lopussa saimme viimein kaikkien himoitsemman linjamerkin hihaan ja olimme viimein virallisesti heitinmiehiä. Reserviupseerikoululinnat tehtiin ja osa porukasta lähti Haminaan. Linjalle jäi kymmenen oppilasta, mutta ryhmähenki vain parani.

AUK:n toinen vaihe alkoi vaativalla sissikoulutuksella. Varmasti monelle armeijan raskaimmat päivät, eikä varmasti ihan heti unohdu kel-

lään, mitä tuli koettua. Harjoituksia alkoi olla enemmän ja ne olivat pitempiä kuin aiemmin. Lumi ja kylmyys tekivät niistä rankkoja ja jatkuva pimeys hankaloitti elämää. AUK:n toisen vaiheen taisteluharjoitus antoi pientä kuvaa milaista heitinmieshommat olisivat sodassa ja ampumaharjoituksessa päästiin ampumaan kertasingolla ja raskaalla heittimellä valoamuksia.

Aliupseerikurssia on vielä jäljellä muutama viikko. Edessä on vielä välisota, jossa oppimamme asiat laitetaan viimeiselle koetukselle. Pian saamme sen, minkä puolesta kaikki ovat taistelleet 16 viikkoa. Voimme pian huokaista helpotuksesta, kun viimein saamme rintaamme alikersantin arvomerkin, jonka puolesta olemme tehneet töitä. Odotamme innolla uusia alokkaita, jotta pääsemme viimein tekemään sitä, mitä varten olemme harjoitelleet. Pääsemme johtamaan ja näyttämään esimerkkiä uusille alokkaille.

Lopuksi haluaisin vielä kiittää niitä ihmisiä, jotka mahdollistivat meidän oppilaiden kasvun johtajiksi. Kiitokset kuuluvat Yliluutnantti Sulasalmentille, joka antoi meille tarvittavat tiedot ja taidot toimia alikersanttina ja aina vaati meitä antamaan kaikkensa. Kersantti Happosta, joka antoi meille neuvoja ja opastusta, kun tarvitsimme apua. Ja myös Kokelas Harju, jota parempaa joukkueen johtajaa emme olisi voineet toivoa. Kokelas Harju aina jakoi auttaa meitä ja näytti meille esimerkkiä, kuinka toimia johtajana.

Kuvassa takana vasemmalta Pekka Kauppinen, Akseli Koskela, Niko Pesola ja Niko Kareketo.

Edessä vasemmalta Lauri Nousiainen, Teemu Öhanti, Matias Nyrhinen ja Pentti Partanen.

Poissa Pekka Plosila, Arto Rissanen ja Niko Tauriainen.

Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinja

TKeväällä 2/13 alkoi jälleen uusi AUK1-kurssi ja sen mukana tuore tulenjohtue.

Harva meistä tiesi mitä tulenjohtolinjalla käytännössä tehdään, saati sitten tulenjohtamisesta. Ensimmäiset viikot menivät vauhdilla oppitunneilla istuessa tuliaseaman porukan kanssa ja näiden tuntien mukana tuli tutuksi komento "Tulikomentaja joukkue!".

Kun asiat oli teoriassa ensin puitu, niin lähdimme varuskunnan omaan puolenhehtaarinmetsään harjoittelemaan muun muassa radioiden ja käsisuuntakehien kanssa asiaa käytännössä. AUK1 oli

nopeasti ohi ja oli aika hyvästellä RUK:iin lähtevät veriveljet.

AUK2 alkoi hieman hämmentynein mielin – valtaosa linjastamme oli juuri muuttanut Haminan lämpöön ja porukka tiivistyi vain 12 oppilaaseen, joka vielä jaettiin AUK2:sen toisella viikolla kolmeen osaan – PST-tulenjohtajiin, Tiedustelutulenjohtajiin ja Jääkäritulenjohtajiin. Koulutuksessa puhalsivat uudet tuulet kun rupesimme harjoituksissa kulkemaan muiden linjojen matkassa ja tukemaan heitä taisteluissa.

AUK2 on loppumassa ja menossa kovasti kohti aselajiharjoitusta,

johon jokainen tulee varmaankin "hajoamaan" enemmän tai vähemmän – lohdutuksesi voimme vain joukolla ajatella kuinka palkitsevaa on seisoa voittajan paikalla onnistuneen tulenjohtamisen ansiosta.

Lopuksi tulenjohtolinja tahtoo kiittää kouluttajaamme luutnantti Juhana Puurusta joka on vaikeinakin hetkinä jaksanut meitä kouluttaa ja nostaa hajotuksen syvästä kuiltusta, kestänyt kaikki ne rikkinaiset sanomalaitteiden kaapelit ja poikki olevat marssiantennit.

Kuvassa takana vasemmalta Olli Vitikka, Heikki Lindroos, Aleksi Havana, Mikko Palo, Eemeli Erkkilä, Aate Salmela ja Iiro Kauhanen.

Edessä vasemmalta Anni Saariniemi, Teemu Karppinen ja Eerik Koivula. Poissa Aki Pyhäjärvi ja Niko Eteläniemi

Lapin tähtikunta

Sodankylä

Lapin tähtikunta

Jääkäriprikaatin tapahtumia

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen ja palvelukseen astuminen		
Palvelukseen astuminen	6.1.2014	Sodankylä
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	19.3.2014	Sodankylä
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	19.6.2014	Sodankylä
Juhlatilaisuuksia		
Kotiuttamisjuhla	18.3.2014	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	18.6.2014	Sodankylä
Pohjan jääkäripataljoonan perinnepäivä	14.2.2014	Sodankylä
Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä	14.3.2014	Sodankylä
Urheilua		
52. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut	24. - 29.3.2014	Sodankylä, Kittilä
Harjoituksia		
Talvikoulutuskurssi 2	10. - 14.2.2014	Sodankylä
Peruskoulutuskauden taisteluampumaharjoitus	10. - 21.2.2014	Kyläjärvi
Valmistavat sotilaspoliisi (SPOL)ammunnat	25. - 27.2.2014	Kyläjärvi
Alueellinen SPOL-harjoitus	10. - 14.3.2014	Vuosanka
Selviytymisharjoitus	10. - 14.3.2014	Sodankylä
Erikoiskoulutuskauden taisteluampumaharjoitus 1	17. - 21.3.2014	Kyläjärvi
Aliupseerikurssin taisteluharjoitus	1. - 4.4.2014	Sodankylä
Sissikomppanian partioammunnat	1. - 3.4.2014	Kyläjärvi
Pohjan jääkäripataljoonan ryhmäammunnat	7. - 11.4.2014	Kyläjärvi
Erikoiskoulutuskauden taisteluampumaharjoitus 2	22. - 24.4.2014	Kyläjärvi
Kokelasvaellus	25. - 27.4.2014	Varuskunta
Pohjan jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	15. - 17.4.2014	Kyläjärvi
Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunnat	12. - 16.5.2014	Sarrijärvi
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	20. - 21.5.2014	Mellankangas
Aselajiharjoitus	2. - 6.6.2014	Kyläjärvi
Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnat	9. - 13.6.2014	Sarrijärvi

Sodankylä on elinvoimainen kasvukunta Keski-Lapin sydämessä. Meillä pääset nauttimaan kauniista luonnosta ja kaupunkitasoisista palveluista. Virkeä kyläkuva ja kansainvälistyvä tunnelma houkuttelevat ihmisiä ympäri maailman. Mielenkiintoisten työmahdollisuuksien lisäksi Sodankylästä löydät monenlaisia aktiviteetteja myös vapaa-ajallesi.

Tulevia tapahtumia 2014:

Martin pilkki 12.4.

Sattasen Porokisat 18.4.

Midnight Sun Film Festival 11.-15.6.

Yöttömän Yön Ravit 28.6.

Kullanhuuhdonnan SM-kisat 31.7.-3.8.

Watercross 2.8.

Luosto Classic 7.-10.8.

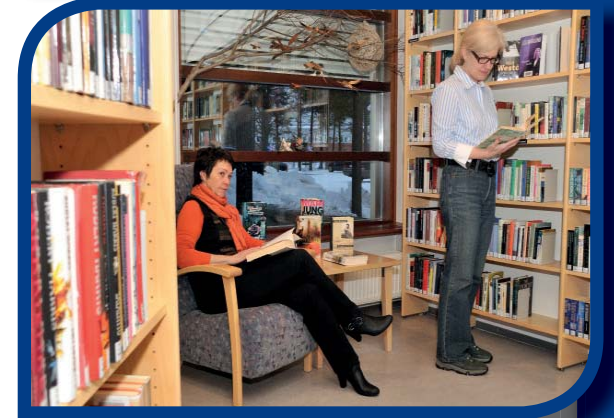
Kunnan tapahtumakalenterista löydät viimeisimmät tiedot tulevista tapahtumista:
www.sodankyla.fi/tapahtumat

Tervetuloa viihtymään!

Lue lisää: www.sodankyla.fi

Sodankylän kunta
Jäämerentie 1
99600 SODANKYLÄ
kirjaamo@sodankyla.fi

Matkailuneuvonta
Jäämerentie 3
99600 SODANKYLÄ
info@sodankyla.fi

52. SOTILAIKEN HIIHDON MAAILMANMESTARUUSKILPAILUT

24. – 29.3. 2014

Puolustusvoimat 50 vuotta Kansainvälisen Sotilasurheiluliiton jäsenenä

CISM

Maavoimat

Jääkäriprikaati

SODANKYLÄ, KOMMATTIVAARA:

26.3. MAASTOHIIHTO

26.3. HIIHTOSUUNNISTUS

27.3. AMPUMAHIIHTO

28.3. PARTIOHIIHTO

KITTILÄ, LEVI:

26.3. SUURPUJOTTELU

Puolustusvoimat

► www.puolustusvoimat.fi/wmsc2014